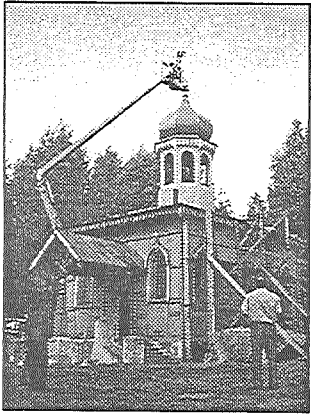

Pareizticīgo baznīcas galva apmeklē Jersiku

● Restaurētajā baznīcas apmeklējot tiek pacelts krusts neskatoties uz dominējošo materiālismu, cilvēkiem joprojām svarīgas ir arī garīgās vērtības.

Mērojot ceļu cauri Jersikai, Rīgas — Daugavpils šosejas malā ir redzama neliela, kvadrātveida celtne. Tas ir kultūrvēsturisks piemineklis — Jersikas pareizticīgo baznīca. Trešdien to apmeklēja pareizticīgo baznīcas galva, Latvijas un Rīgas arhibīskaps — tēvs Aleksandrs.

Augstā garīdznieka apmeklējuma iemesls bija pagājušā gada uzsāktie Jersikas pareizticīgo baznīcas remontdarbi. Ar Kultūras ministrijas, Jersikas pagasta padomes un atsaucīgu cilvēku atbalstu ir atjaunots baznīcas tornis un kupols, apzeltīts krusts. Lai dotu svētību šiem darbiem, Jersikā ieradās pareizticīgo baznīcas augstākais garīdznieks Latvijā — tēvs Aleksandrs.

Jersikas pareizticīgo baznīcas vēsturi neviens precīzi nezina, par tās izcelsmi arī arhīvos nav izdevies atrast nekādus dokumentus. Tautā ir dzīva leģenda, ka šī nelielā baznīciņa, kas pilnībā būvēta no metāla, savulaik kalpojusi kā ceļojošais dievnams Pētera I un viņa armijas vajadzībām. Skaidri zināms tas, ka 19. gadsimtā šis dievnams atradies Daugavpilī. Vietējie iedzīvotāji stāsta, ka baznīca pludinot nolaista lejā pa Daugavu un izcelta krastā, jo lejpus Jersikai upē ir bīstamas krāces.

Jersikā vēsturiskā celtne atrodas kopš 20. gadsimta sākuma, taču pēdējos gadu desmitos tā nebija nedz remontēta, nedz nopietni restaurēta, tādēļ pašreiz celtne ir ļoti sliktā stāvoklī. Sešdesmitajos gados dzeltenās sienas ti-

● Latvijas un Rīgas pareizticīgo baznīcas arhibīskaps tēvs Aleksandrs (no labās) pateicas visiem, kas ieguldījuši darbu un līdzekļus baznīcas torņa, kupola un krusta atjaunošanai. Foto: G.Kraukle

kušas krāsotas, taču nu tām cauri spicē rūsas. To, ka baznīca iet postā redzēja daudzi, un atsevišķi cilvēki, nežēlojot nedz spēkus, nedz līdzekļus, pagājušajā gadā uzsāka tās atjaunošanu. Uzņēmējs, SIA «Līvānu ķieģelis» direktors Viktors Šilovs atjaunoja astoņstāraino baznīcas torni un kupolu. Palīdzību neatteica arī uzņēmēji Aivars Spūlis un Raimonds Ļaksa. Pilnībā ir nomainīts torņa ārējais apšuvums, atstājot veco torņa konstrukciju nemainītu, no jauna izgatavotas arī torņa kupola apmales metāla režģines, kas precīzi atbilst oriģinālajām. Darbu izmaksas kopā ar krusta apzeltīšanu sastādīja aptuveni 4 tūkstošus latu. Iespējams, ka šogad va-

rētu tikt izgatavoti arī torņa lodziņi, līdzīgi tiem, kādi ir baznīcai. Līdz šim torņa logi bija aizsīti ar koka dēļiem, bet jumts laida cauri ūdeni, bojājot arī baznīcas iekšpusi. Pašvaldības, valsts un uzņēmēju spēkiem restaurācijas darbi ir tikai aizsākušies, lai kultūrvēsturisko baznīcu atjaunotu pilnībā, ir vajadzīgi 25-50 tūkstoši latu.

Latvijas un Rīgas pareizticīgo arhibīskaps tēvs Aleksandrs Jersikā vadīja dievkalpojumu un pirms uzcelšanas torni iesvētīja atjaunoto baznīcas krustu. Ūzrunājot ticīgos, tēvs Aleksandrs atgādināja, ka bez garīgās gaismas nav iedomājama pilvērtīga cilvēka dzīve. Šodienas sabiedrībai visvairāk pietrūkst

ne jau maizes, bet gan mīlestības. Ja sirdī nav mīlestības pret tuvāko, pret pasauli, tad nelīdz nekādas lūgšanas, jo Dievs — tā ir mīlestība, bet, kas nav milējis, nav redzējis Dievu. Milēt — tas nozīmē milēt ne tikai savus ģimenes vai draudzniekus, bet cilvēkus vispār, nešķirojot viņus pēc ticības un reliģiskās piederības, jo arī Dievs mīl vienādi visus cilvēkus. Tēvs Aleksandrs pateicās visiem, kas palīdzējuši baznīcas atjaunošanas darbu sākšanā, īpaši pagasta padomes priekšsēdētājam Maijam Spūlei, Viktoram Šilovam un uzņēmējam Imantam Laizānam, kurš ļoti daudz darījis baznīcas atjaunošanā.

Turpinājums 2. lappusē.

Neaizmirstiet līdz 25. jūlijam abonēt «NOVADNIEKU» augustam un jūs vienmēr būsiet lietas kursā par notiekošo rajonā un valstī, kā arī varēsiet piedalīties balvu izlozē.

ZIŅAS

Par pabalstiem daudz bērnu ģimenēm lems atsevišķi

Nolikumā par sociālās palīdzības pabalstiem ir noteikts, kurām personām un kādos gadījumos pienākas sociālā palīdzība. Deputāti, kas pārstāv Rožupes pagasta komiteju, izteica priekšlikumu šajā nolikumā ietvert arī punktu, kas paredzētu vienreizēju ikgadēju pabalstu 5 latu apmērā pirms mācību gada sākuma bērniem no daudz bērnu ģimenēm. Pret šādu priekšlikumu iebilda deputāti, kas pārstāv Turku pagasta komiteju, pamatojot savu nostāju ar to, ka Turku komitejas budžeta daļa ir salīdzinoši mazāka nekā tā ir Rožupes komitejai, tādēļ izpildīt šādu nosacījumu būtu grūti. Tomēr kompromiss tika atrasts — ar iesniegumu pabalsta piešķiršanai daudz bērnu ģimenes varēs griezties pašvaldībā, to individuāli izskatīs dome. Iesniegumu par līdzekļu piešķiršanu ir tiesīga iesniegt arī trešā persona, piemēram, domes deputāts. Tā, pēc deputātu domām, arī vajadzētu rīkoties, jo vairums daudz bērnu ģimeņu nekad nelūgs naudu pašvaldībai. Saskaņā ar nolikumu atsevišķas iedzīvotāju kategorijas Līvānu pilsētā var saņemt dzīvokļa pabalstu, apbedīšanas pabalstu, pabalstu kurināmā iegādei, ārstēšanās pakalpojumu atmaksai, zobu protezēšanai un mājas aprūpei, pagastu teritorijās — pabalstu kurināmā iegādei, brīvpusdienu pabalstu, vienreizēju materiālu palīdzību un apbedīšanas pabalstu.

Samazināts pašvaldības līdzfinansējums «800+» projektā

Līvānu novada dome ir apstiprinājusi sagatavoto Līvānu ūdenssaimniecības attīstības projekta «800+» tehniski ekonomisko pamatojumu ar tajā iekļauto ilgtermiņa un īstermiņa investīciju programmu. Kopējā projekta izmaksu summa ir 2,7 miljoni latu, plānotais pašvaldības līdzfinansējums bija 20% no summas, taču ir panākta vienošanās, ka tas tiks samazināts un būs 10% apmērā jeb 270 000 latu, kas triju gadu laikā jāsedz no pašvaldības budžeta vai kredīta. Tikpat liela līdzfinansējuma daļa jāmaksā arī p/u «Dzīvokļu un komunālā saimniecība». Pārējās izmaksas plāno segt Eiropas Savienības fonds ISPA. Patlaban Līvānu ūdenssaimniecība, īpaši kanalizācijas spiedvads, ir kritiskā stāvoklī, tādēļ pašvaldība minētā projekta realizāciju atbalstīja. Tiesa gan, tas paredz, ka vairāku gadu laikā aptuveni par 40% pieaugs arī komunālo maksājumu tarifs, taču to daļēji varētu segt no līdzekļu ekonomijas. Paredzēts, ka ūdenssaimniecības rekonstrukcija Līvānos varētu sākties jau 2003. gadā, informē dome.

Būs seminārs par rapša audzēšanu

Trešdien, 18. jūlijā pulksten 11.00 Galēnu pagasta z/s «Liepas» pie Reginas un Valda Čaunāniem būs demonstrējumu seminārs par rapša audzēšanu Latgalē.

Zemnieku saimniecība «Liepas» Galēnu pagastā, kur ar rapsi apsēti 8 hektāri, nav vienīgā saimniecība, kas nodarbojas ar šīs kultūras audzēšanu. Novērtējot rapša izdevīgumu (rapsis ielabo augsni, to audzē eļļas ieguvei, spraukumus un nogulsnes izbaro lopiem), šai nozarei pēdējo gadu laikā sāk pievērsties arvien vairāk zemnieku, tādēļ Preiļu lauksaimniecības konsultāciju birojs aicina interesentus apmeklēt Čaunānu ģimenes saimniecību, kur izmēģinātas vairākas rapša šķirnes. Saimnieki šogad plāno iegādāties arī kalti, un šis pakalpojums varētu interesēt arī citus zemniekus.

NACIONĀLĀS ZIŅAS

Palielinās nomedīto dzīvnieku skaits

Valstī katru gadu palielinās nomedīto meža dzīvnieku — aļņu, staltbriežu, stirnu un mežacūku — skaits, liecina Valsts meža dienesta apkopotā informācija. Kopumā 2000./2001. gada medību sezonā nošauti 19 905 dažādi meža dzīvnieki, no tiem 2066 aļņi, 2945 staltbrieži, 7403 meža cūkas un 7491 stirna, kas ir par aptuveni 34% vairāk nekā gadu iepriekš, kad Latvijā tika nomedīti 14 908 meža dzīvnieki. Kaut gan katru gadu palielinās nomedīto dzīvnieku skaits, statistika liecina, ka meža dzīvnieku skaits katru gadu kļūst arvien lielāks, jo mednieki pat neizpildot tiem paredzētos medību limitus.

Latvijā vairāk nekā 3000 prostitūtu

Pēc kriminālpolicijas datiem Latvijā ar prostitūciju nodarbojas aptuveni 3000-4000 personu, ziņo LETA. Bezdarbs un zemas atalgojums radījis labvēlīgu vidi prostitūcijas izaugsmei. Šajā biznesā aktīvi iesaistītas abu dzimumu pilngadīgas un nepilngadīgas personas. Daudzas personas peļņas nolūkos dodas uz Rietumeiropas valstīm. Pēc policijas rīcībā esošās aptuvenās informācijas uz Eiropas valstīm, lai nodarbotos ar prostitūciju, katru mēnesi izbrauc ne mazāk kā simts sieviešu un vīriešu.

Jūnija inflācija ir 0,6%

Statistikā uzrādītā jūnija inflācija 0,6% parāda, ka patērētāju cenu celšanās stabili pārsniedz iepriekšējo gadu līmeni un gada sākumā izteiktās prognozes. Pirmajā pusgadā patērētāju cenas pieaugušas par 2,9%. Tas jūtami pārsniedz pagājušajā gadā oficiāli atzīto kopējo inflāciju (1,8%) un pārsniedz arī pusi no 1999. gada inflācijas, kas bija 3,2%. Inflācija nes sev līdzi arī negatīvas sekas — samazina latos izdarīto uzkrājumu un latos nolīgto ieņēmumu reālo vērtību; rada nepieciešamību mainīt latus pret stabilāku valūtu, uz kādu pretendē ASV dolārs; savukārt nacionālās valūtas nomainā ar dolāriem nodara zaudējumus tās valsts ekonomikā. Inflācijas pozitīvā puse — pieaug ekonomiskās aktivitātes; rodas jaunas darba vietas, pieaug cilvēku ieņēmumi un pirktspēja. Vislielākā ietekme uz cenu līmeni bija pārtikas produktu cenu kāpumam par 7,3%.

Latvijai pēc tautas attīstības indeksa 50. vieta

ANO attīstības programmas 2001. gada pasaules pārskatā par tautas attīstību Latvija pēc tautas attīstības indeksa atrodas 50. vietā 162 valstu vidū. Salīdzinot ar pagājušo gadu, Latvija ir kāpusi par 13 vietām, bet, salīdzinot ar 1999. gadu — par 24 vietām uz augšu. Tautas attīstības indeksu rēķina, vadoties pēc vairākiem faktoriem — cilvēka dzīves ilguma, pieaugošo lasītprasmes, izglītības turpināšanas vidējās un augstākās mācību iestādēs, iekšzemes kopprodukta rādītājiem, veselības aprūpes u.c. Šogad pirmajā vietā pēc tautas attīstības indeksa ir Norvēģija, otrajā — Austrālija, Kanāda sešus gadus pēc kārtas ieņem trešo vietu. Igaunija atrodas 44. vietā, Lietuva — 47., Krievija 55. vietā. Pēdējo vietu jau vairākus gadus ieņem Sjerraleone.

Atbalsta abortu legalizāciju

Saeima otrajā lasījumā atbalstījusi seksuālās un reproduktīvās veselības likumu, kas nosaka grūtniecības pārtraukšanas iespējas un neauglības ārstēšanu, ziņo BNS. Mainīts arī pants, ka gadījumā, ja grūtniecība iestājusies pacientei, kura nav sasniegusi 18 gadu vecumu, norikojumu uz grūtniecības pārtraukšanu var izsniegt tikai tad, ja tam piekrit viens no vecākiem vai aizbildnis. Otrajā lasījumā 18 gadu vecums nomainīts ar 16 gadiem.

Ziņas sagatavoja T.Elste

NOVADNIEKS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta.

Redaktore Tamāra Elste

Pasūtījuma indekss 3033.

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesī (trešdien, sestdien).

Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.

Izdevējs — SIA «Novadnieks. Redakcija».

Redakcijas adrese: Aglonas ielā 1, Preiļi, LV-5301.

Elektroniskais pasts: novadnieks@axel.lv

Tālr. 1-53-07056, mob. tel. 9410288 (redaktorei),

1-53-07057 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana),

1-53-07058, 1-53-07059 (žurnālistiem). Fakss 1-53-07057.

Par sludinājumu saturu atbild to iesniedzējs.

Laikrakstā publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.

Pārpublicējot atsauce uz «Novadnieku» obligāta.

Laikraksts iespiests SIA «Latgales drukā» Rēzeknē.

INFORMĀCIJA

Bezdarbnieki pār kvalificējas

«Kos darīšu kā sociālais darbinieks nākošajā dienā pēc kursu beigšanas», sociālo darbinieku kursu beidzējiem eksāmenā bija jā sagatavo atbilde par šādu tēmu. Kursu klausītāji vilka arī biļetes, kurās nebija teorētiski jautājumi, bet konkrētas sociālas situācijas raksturojums. Kā jūs to risināsi? Ko darīsiet? Ar savu atbildi eksaminācijas komisijas priekšā katram bija jā pierāda, ka Preiļu Nevalstisko organizāciju centra (NVO) rīkotajosursos laiks nav pavadīts velti. Kur si beidzās 10. jūlijā.

Preiļu Nevalstisko organizāciju centra administratore Tatjana Kolosova pastāstīja, ka bezdarbnieku sagatavošana sociālās aprūpes darbam bija Preiļu novada domes pasūtījums. Dome iecerējusi izveidot sociālās aprūpes centru. Lai tas varētu sekmīgi strādāt, nepieciešami attiecīgi sagatavoti darbinieki. NVO centrs ar iesniegumu par kursu sariņošanu griezās Nodarbinātības valsts dienesta Preiļu centrā un saņēma tā atbalstu.

Bez darba palikušie Preiļu iedzīvotāji par kursiem izrādīja lielu interesi. Uz mācībām pieteicās 40 cilvēki, bet kursos tika uzņemti tikai 15 bezdarbnieki. Atlase notika, priekšroku dodot tiem, kuriem bija jā nācies strādāt ar cilvēkiem un tiem, kuri uz brīvprātīgiem principiem, bez maksas darbojās centrā, sniedzot palīdzību iedzīvotājiem sociālās dabas jautājumos. Arī pagastu padomes varēja uz kursiem sūtīt savus bezdarbniekus. Līdz ar to kursos mā-

● Psihologe Aija Vagale sniedz pēdējās konsultācijas pirms eksāmena. Lai iegūtu sociālā darbinieka kvalifikāciju, Preiļu Nevalstisko organizāciju centra rīkotajosursos mācījās 15 bezdarbnieces. Foto: M.Rukosujevs

cijās ne tikai Preiļu, bet arī Rušonas, Vārkavas un Galēnu pagasta iedzīvotāji. Pirms tam notika pārrunas ar šo pagastu priekšsēdētājiem par to, kādas ir iespējas izveidot sociālās mājas vai centrus šajās pašvaldībās.

Kad kursu organizēšanai bija gatavi visi komponenti — domes pasūtījums, nodarbinātības dienesta atbalsts, auditorija mācībām, tika uzsākta apmācības programmas organizēšana. Ar nodarbinātības dienesta starpniecību tika nodibināti sakari ar kādu firmu, kurai jau bija gatava apmācību programma. Atlika sameklēt pasniedzējus un ķerties pie mācībām. Par pasniedzējiem tika uzaicināta sociālā pedagoge Ilga Peiseniece un psihologe Aija Vagale, bet Tatjana Kolosova mācīja sociālā darbinieka specifiku. Tatjana un Ilga augstākajās mācību

iestādēs ir ieguvas sociālā darbinieka un sociālā pedagoga specialitātes.

Kursi ilga pusotru mēnesi. To laikā klausītāji apguva psiholoģijas pamatus, sociālā darba un sociālās pedagogijas iemaņas: sociālā darba jēdzienu, pakalpojumu veidus, to avotus, kā arī prasmi rakstīt projektus, strādāt ar klientiem, uzzināja par nevalstisko organizāciju sniegtajiem pakalpojumiem. Kursu dalībnieces iepazinās ar sociālā un psiholoģiskā centra «Mūsmājas» darbu, Amatu centru, kur arī nodarbojas ar bezdarbnieku pār kvalificēšanu, apmeklēja sociālās palīdzības dienestu Daugavpils rajona Naujenes pagastā. Kursu dalībnieces ir ieinteresējušas par jauno nodarbi un pat ierosinājušas izveidot sociālo darbinieku klubu, kur varētu tikties vismaz reizi mēnesī un apmainī-

ties ar informāciju par padarīto un par iecerēm. Daudzas no viņām vēlas turpināt mācības datoru un projektu gatavošanas kursos. Tāpēc NVO centrā jau top jaunas ieceres par nākošajiem kursiem.

Vai pēc kursu beigšanas šim bezdarbniecēm būs darbs? Tatjana Kolosova teica, ka jau nākamajā dienā pēc kursiem sāks strādāt Rušonas pagasta sociālā darbiniece, viena no preilietēm sociālās palīdzības dienestā strādā jau pašlaik. Vismaz trīs darbinieces tiks iesaistītas NVO centrā darbā, dažam darbs būs «Mūsmājas». Diemžēl sākumā ne visām darbs būs maksāts un būs jā darbojas kā brīvprātīgajām darbiniecēm, bet NVO cer uz finansējumu no citiem avotiem — fondiem un tamlīdzīgi, kam gatavos jaunus projektus.

L.Rancāne

Jūnijā bezdarba līmenis valstī samazinājies

Jūnijā salīdzinājumā ar maiju bezdarba līmenis ir samazinājies par 0,1 procentu. Maijā bezdarba līmenis bija 7,9 procenti, bet jūnijā — 7,8 procenti vai 93659 reģistrētie bezdarbnieki. 2001. gada 1. jūlijā ir 25 958 ilgstošie bezdarbnieki, bet jūnijā darbu ir atraduši 3555 bezdarbnieki.

Vismazākais bezdarba līmenis ir Ogres rajonā — 5,9 procenti, Rīgas rajonā — 6,4 procenti, Limbažu un Cēsu rajonā — 7,3 procenti. No pilsētām vismazākais bezdarba līmenis ir Rīgā — 3,6 un Ventspilī — 6,2 procenti.

Savukārt vislielākais bezdarba līmenis ir Rēzeknes ra-

jonā — 27,7 procenti, Krāslavas rajonā — 21,8, Balvu rajonā — 21,9, Ludzas rajonā — 20,3 un Preiļu rajonā — 20,4 procenti.

2001. gada sešos mēnešos Nodarbinātības valsts dienests nodarbinātības aktivitātēs iesaistīja 27 270 bezdarbniekus. Sešos mēnešos mācīties tika

nosūtīti 6067 bezdarbnieki, uz algotajiem pagaidu sabiedriskajiem darbiem — 9292 bezdarbnieki, bet 11 911 bezdarbnieki tika iesaistīti Darba meklētāju kluba pasākumos.

Lorija Lietaviete,
Nodarbinātības valsts
dienesta sabiedrisko
attiecību speciāliste

Pareizticīgo baznīcas galva apmeklē Jersiku

Sākums 1. lappusē.

Imants Laizāns ir latvietis, kurš pieņēmis pareizticību. Jautāju viņam, kas pamudinājis iesaistīties baznīcas atjaunošanā:

— Daudz palīdzējis arī tēvs Mihails, kurš kalpo Līvānu pareizticīgo draudzē. Tas ir

visu kopīgs darbs. Pareizticība ir viena no senākajām, tās būtību nevar izskaidrot divos vārdos, tai ir ļoti senas vēsturiskas saknes. Visas atklāsmes ir vērstas uz iekšieni, uz cilvēka dvēseli, te nav ārīškības, vairāk tieši askētisms un pieticība. Mana dzīvesbiedre ir pareizticīgā. Mūsu ģimenei

pieder kafejnīca iepretī baznīcai, pāri ceļam. Nevarējam pieļaut, ka tā plaukst, bet pāri ceļam sabrūk dievnams, — saka Imants Laizāns.

Par to, ka labie darbi vienmēr tiek pamanīti, runāja arī arhibīskaps tēvs Aleksandrs. Viņš arī apgalvoja, ka nav svarīgi, pie kādas konfesijas

katrs piederam, ja spējam vienoties labos darbos un ticībā. Apkārtojot cilvēkus un augstajos garīdzniekos jūtama labestīgā ticības aura, domājams, palīdzēs arī turpmāk atdzimt šim dievnamam.

G.Kraukle

LAUKSAIMNIEKIEM, REDAKCIJAS SLEJA

Bioloģiskajiem lauksaimniekiem jāiesniedz pieteikumi

Atbilstoši 9. subsīdiju nolikumam «Bioloģiskās lauksaimniecības atbalsts» zemniekiem līdz 1. augustam ir jāiesniedz subsīdiju pieteikumi reģionālās lauksaimniecības pārvaldes Preiļu sektorā. Lai pretendētu uz subsīdijām, ir jāiegūst bioloģiskās lauksaimniecības sertifikāts «Latvijas ekoproducts» (nederēs sertifikāts ar atzīmi «1. pārceļas gads»). Valsts atbalsts ir tām saimniecībām, kur bioloģiski audzēti graudaugi ir vismaz 3 ha platībā, kartupeļi — 2 ha, augļu dārzi vai ogu dārzi — 0,5 ha, dārzeni vai stādītājus — 1 ha platībā. Subsīdē arī bioloģisko lopkopību, ja zīdītājgovis vai piena liellopi ir vismaz 5, cūkas — 10, aitas vai kazas — 20, putni 100, bišu saimes 20. Augkopībā subsīdiju apmērs

ir no 35 līdz 100 latiem par hektāru, savukārt lopkopībā — 1,2 līdz 30 latiem par vienu dzīvnieku. Noteikumi paredz, ka pretendents, kas saņem subsīdijas bioloģiskās lauksaimniecības attīstībai, ar šo metodi apņemas nodarboties vēl vismaz 5 gadus.

Rajona zemnieki iegādājas tehniku

Jūnijā Preiļu rajona zemnieki iegādājušies lauksaimniecības tehniku par kopējo summu 41 956 latiem, no šīs summas 12 047 latus subsīdējusi valsts. Kā informēja Dienvidlatgales reģionālās lauksaimniecības pārvaldes Preiļu daļas speciālists Ēvalds Ancāns, aizvadītajā mēnesī iegādāti 5 jauni traktori, tajā skaitā arī viens VALMET firmas traktors (Valtra). Zemnieki iegādājušies arī arklus, minerālmēsli, kliepētājus, pļaujmašīnu, rituļu presi, rituļu ietinēju un slaukšanas apa-

rātu. Ar jauno tehniku no strādā četri Rožkalnu pagasta, divi Vārkavas pagasta, divi Galēnu pagasta zemnieki, kā arī pa vienam saimniekam no Sutru, Stabulnieku un Rudzātu pagasta. Valsts subsīdē no 25-30% jaunās lauksaimniecības tehnikas vērtības.

Atbalstīta konceptija par vietējā cukura izmantošanu

Atbalstīta konceptija par vietējā cukura izmantošanu saldumu un citu produktu ražošanā. Noteikts, ka konceptijas īstenošanai 2002. gadā izmantojams finansējums no lauksaimniecībai iedalītajam valsts subsīdijām. Zemkopības ministrijai uzdots attiecīgi precizēt konceptijas projektu un iesniegt to Valsts kancelejā. Zemkopības ministram A.Slakterim uzdots izveidot darba grupu normatīvo

aktu projektu izstrādei, likumprojektu «Grozījumi likumā «Par cukuru»» iesniegt MK līdz 2001. gada 1. augustam, savukārt līdz 31. decembrim — Ministru kabineta noteikumu projektu par cukuru saturīgiem produktiem un noteikumu projektu par cukura cenas kompensācijas apmēru un atmaksas kārtību.

Saņem subsīdijas par sējplatībām

Kā «Novadnieku» informēja Dienvidlatgales reģionālās lauksaimniecības pārvaldē, ir pārskaitītas subsīdijas par graudaugu sējplatībām (ziemajiem un vasarājiem), kas iesētas 2001. gada ražai. Par vienu hektāru graudaugu sējplatību zemnieki saņems 13 latus, kopumā mūsu rajona zemniekiem šāda veida subsīdijās no valsts izmaksāti 78 873 lati.

Zemnieki gādā par labu ziemas lopbarību

Lopbarības analīžu veikšanai skābbarības paraugus jau pieteikuši vairāk kā 20 rajona zemnieki, taču interese vēl var pagūt iesniegt pieteikumu «Skābbarības konkurssam 2001», informēja Preiļu LKB lopkopības speciāliste Zita Briška.

Lopbarības analīžu veikšanai, ko šogad subsīdē valsts, interesentu bijis daudz, noteikt sagatavotās skābbarības kvalitāti izteikuši vēlmi zemnieki no Galēnu, Rudzātu, Rožkalnu, Stabulnieku, Saunas, Līvānu novada Rožupes, Sutru, Upmalas, Rušonas, Siļukalna

un Vārkavas pagasta. Zita Briška īpaši uzsver, ka daudzi zemnieki analīžu veikšanai pašu saimniecībā sagatavoto skābbarību nodos pirmoreiz, un tas liecina, ka lauksaimnieki arvien vairāk uzmanības pievērš kvalitātei govju barībai, jo ir sapratuši, ka tā iespējams celt izslaukumu.

Skābbarībai vismaz 1-1,5 mēnešus ir «jānostāvas», un tikai tad tiek ņemti analīžu paraugi, tas varētu būt septembrī vai oktobrī. Rezultāti būs zināmi divu nedēļu laikā pēc analīžu veikšanas LLU Agroķīmisko analīžu vai LLU Zinātnes centra «Sigra» biokīmisko pētījumu laboratorijā. Iegūtie rezultāti zemniekiem

kalpos kā ceļvedis optimālo barības devu sastādīšanā, tie liecinās arī par skābbarības kvalitāti visā Latvijā kopumā, tajā skaitā arī Preiļu rajonā. Pēc rezultātu paziņošanas varēs izvērtēt gan pieļautās kļūdas sagatavošanas procesā, gan arī veiksmes, jo skābbarībai ļoti svarīgs ir gan sagatavošanas laiks, gan veids, apgalvo Z.Briška.

Šogad neizpaliks arī tradicionālais skābbarības konkurss, un uz to zemnieki vēl var pieteikties. Konkurss organizē Latvijas Lauksaimniecības konsultāciju centrs, lai popularizētu augstvērtīgas ziemas lopbarības gatavošanu, kas ļauj iekonomēt citu lop-

barības piedevu nepieciešamību. Lai piedalītos konkursā, jābūt sagatavotām vismaz 30 tonnām šīs barības. Uzvarētāji tiks paziņoti decembra otrajā nedēļā, pirmo trīs vietu ieguvēji saņems subsīdiju 100, 200 vai 300 latu apmērā.

Interesenti var griezties pie Preiļu lauksaimniecības konsultāciju biroja speciālistiem, saņemot aizpildīt pieteikuma veidlapas, kurās jānorāda ziņas par saimniecību, ziņas par skābbarības paraugu (botāniskais sastāvs, veģetācijas fāze, mēslojums, sagatavošanas veids — stīpās, tranšējās, rituļos), kā arī skābbarības daudzums tonnās, no kura ņemts konkrētais paraugs.

Lauksaimnieki slēpj tehniku un lopus

Lauksaimniecības skaitītājiem zemnieki nelabprāt atklājuši patieso lopu un tehnikas vienību skaitu. Zemnieki uzskata, ka skaitīšanas rezultātā nodokļu slogs, ko viņi maksā valstij, varētu pieaugt, tādēļ arī nelabprāt stāsta par savu kustamo īpašumu, atzīst Preiļu rajona statistikas nodaļas vadītāja Konstantīna Seile.

Lauksaimniecības skaitīšana visā Latvijā ritēja no 1. jūnija līdz 5. jūlijam, tās mērķis bija iegūt visaptverošu un ob-

jektīvu informāciju par lauksaimniecības nozari. Preiļu rajonā strādāja 108 skaitītāji un 19 skaitīšanas pārraugi. Viens skaitītājs no darba tika atbrīvots, jo neatbilda statistikas nodaļas izvirzītajām prasībām. Rajonā bija plānots apsekot 9057 saimniecības, taču pēc pašreizējiem datiem skaitītāji ir aizpildījuši anketas par 8975 saimniecībām. Aptuveni 20 īpašnieki vēl tiek meklēti, atsevišķi īpašumi bija reģistrēti divreiz dažādos skaitīšanas iecirkņos, tādēļ reālais aptaujāto saimniecību skaits ir lielāks, sacīja K.Seile. Viņa arī pastāstīja, ka atsevišķos gadījumos, kad zemes īpa-

šums netiek apsaimniekots un īpašnieks nav atrodams, ziņas par to sniedz vietējās pagastu padomes.

Katrs skaitītājs apmeklēja vidēji 70-80 saimniecības, taču lielākais darba apjoms bija Rušonas pagastā (849 saimniecības) un Aglonas pagastā (659 saimniecības). Aglonā bijuši arī viskārtīgākie skaitītāji un pārraugi, anketas aizpildītas ļoti precīzi, tādēļ viņu darbu K.Seile uzteica īpaši.

Lauksaimniecības skaitīšanas rezultāti taps zināmi decembrī, taču kopumā var teikt, ka rajonā samērā lielas zemes platības ir neapsaimniekotas un aizaug. Savukārt

tie, kas zemi apstrādā, nevēlas uzrādīt visus īpašumus, sevišķi zemnieki slēpjot tehniku un lopus. Šāda tendence raksturīga arī citviet Latvijā. — Mums nav tiesību pieprasīt dokumentus, ir jātic tam, ko saimnieki saka, — atzīst K.Seile.

Pašlaik statistikas nodaļā rit darbs pie anketu pārbaudes, tuvākajā laikā tās tiks nogādātas Centrālajā statistikas pārvaldē Rīgā, kur notiks datu apstrāde un informācijas apkopošana. Visu jūliju statistikas nodaļā var griezties vēl neaptaujušie zemes īpašnieki, kam pieder vismaz 1 ha zemes.

G.Kraukle

NOVADNIEKS

Jūsu jautājumus un
ierosinājumus uzklūsīsim
pa tālr. 1-53-07056.

Par visu maksāju es dārgi

Valsts pāriet uz maksas medicīnu. Šādu frāzi pēdējā laikā var dzirdēt un avižu slejās lasīt arvien biežāk. Lai gan oficiāli deklarēts tas netiek, daudzi Latvijā pazīstami ārsti jau ir pateikuši, ka medicīna tuvojas bankrotam. Lai glābtu, kas vēl glābjams, no 1. jūlija Valsts obligātās veselības apdrošināšanas aģentūra (VOVAA) pakāpeniski sākusi ieviest jaunu ārstniecisko pakalpojumu cenrādi, kas noteiks, cik tad īsti no sava maciņa mums jāņem par procedūru, operāciju vai manipulāciju, kā tagad pieņemts teikt. Ko tas īsti nozīmē?

Pacienta nodeva — Ls 0,50 paliks līdzšinējā, taču, piemēram, ģimenes ārsta mājas vizīte viena lats vietā nu maksās divus. Tas gan neattiecas uz bērniem, kas jaunāki par 18 gadiem — viņi atbrīvoti no visām pacientu iemaksām, mājas vizīti, ārstēšanos slimnīcā un pat zobu labošanu ieskaitot. Pacienta iemaksas ārstniecības iestādē vai ārsta praksē, kam ir līgums ar slimokasi, nav jāmaksā arī grūtniecēm, sievietēm dzemdību periodā, politiski represētajiem, Čerņobiļas AES avārijas sekas likvidētajiem, kā arī trūcīgajām personām, kas tādas atzītas saskaņā ar MK noteikumiem. Ja piederat nosauktajām kategorijām un zināt savas tiesības, tad varat dzīvot puslīdz mierīgi. Tikai atcerieties, ka arī šajos gadījumos ārsts var paprasīt samaksu, taču vienalga — jums nav jāmaksā. To saku, zinot, ka joprojām ir gan tādi ārsti, kas nekautrēties pieprasīt maksu, gan tādi pacienti, kas šķirsies no latīņiem nezināšanas dēļ.

Bet, ko darīt pārējiem, kas taču ir sabiedrības lielākā daļa, pie tam, ne jau tā bagātākā? Rēķināt, jo citas izejas vienkārši nav. Šķiet, ka nekad vairs nebūs tā, ka kāds par mūsu veselības profilaksi vai ārstēšanos samaksās. Viss virzās uz to, lai pēc iespējas vairāk pacientu iegādātos brīvprātīgās veselības apdrošināšanas polisi. Ir dzirdēts pat, ka plānveida operācijas dažās medicīnas iestādēs veic tikai pēc tam, kad esiet iegādājies apdrošināšanas polisi. Taču, vai sabiedrība ir tik pārtikusī, lai atļautos dārgās polisi, jo no lētajām jau liela labuma nav, tās sedz tikai pašas vienkāršākās pacienta iemaksas. Ja tomēr izvēlamies dārgo, vai tā sevi atpelnīs?

Līdz šim par uzturēšanos slimnīcā nedrīkstēja pieprasīt vairāk kā 15 latus, tagad šī summa palielināta par 10 latiem un sasniegusi jau 25 latu robežu. Par operācijām tagad maksāsīm šīs to profiļiem, par viena veida operācijām — tik, par cita veida — tik. Starp citu, pacientu iemaksu cenrādis ir pieejams, un to derētu pārlūkot. Vēl par savām tiesībām, ko bieži nezinām un tādēļ pārmaksājam. Proti, ja pacienta iemaksu kopējā summa, ko esat samaksājis no gada sākuma, sasniegusi 80 latus, no turpmākajām pacienta iemaksām esat atbrīvots. Tas nozīmē, ka pacienta iemaksa līdz gada beigām jums nebūs jāmaksā un arī apdrošināšanas polise nebūs vajadzīga. Tam gan nepieciešams sakrāt visus čekus, pie tam, uz tiem jābūt norādītam ārstniecības iestādes nosaukumam, pacienta vārdam, uzvārdam un personas kodam.

Visā pasaulē medicīniskie pakalpojumi ir dārgi, tādēļ tikai paši esam atbildīgi par savu veselību, jo paši par to arī maksāsim. Nereti pret šo dārgumu — veselību tomēr izturamies pārāk vieglprātīgi un, salīdzinot ar cilvēkiem citās valstīs, mēs pārāk maz rūpējamies par tās saglabāšanu tad, kad kaites vēl nav likušas par sevi manīt.

G.Kraukle

TĀ SAIMNIEKO OGRES PUSĒ

«Novadnieka» žurnālistu ciemošanās pie laikraksta «Ogres Vēstis» veidotājiem, par ko stāstījām jau laikraksta 49. un 50. numurā, bija saplānota pa stundai un pat pa minūtei. Atmiņā palikusi ekskursija pa Lielvārdes pili, uz kuru steidzīgi braucēji Rīgas ceļā pat nepagriez galvu un, droši vien, neievēro šosejas kreisajā pusē uzstādīto ceļazīmi.

Ciemošanās Lielvārdē

Lielvārdes pils ir vesels nocietinājuma komplekss, ko atsevišķi entuziasti uzbūvējuši pēdējos gados. Dzīva vēstures stunda par latviešu aizstāvēšanos un gatavību svešzemnieku iebrukumiem. To ieskauj nocietinājuma sienas ar torniem, paceļamu tiltu un lūkām šaušanai. Visas ēkas būvētas no guļbaļķiem. Sētas iekšpusē, pagalmā celti ikdienas vajadzībām un mierīgai dzīvošanai paredzēti mājokļi. Te apskatāma virsaiša un viņa ciltij piederīgo apmešanās vieta ar dižu virsaiša krēslu, bagātāko ļaužu mājvietas pusotra un diviem stāviem, karavīru būceni ar koka lažām, burves mājoklis ar visām pestējošanai vajadzīgām lietām. Katrā būvē var

ieiet, bet, ja mūsdienīgi eiropēiskais auguma garums neļauj samesties trijos likumos, lai ielistu pa senlatviešu apmēriem domātajām durvīm, tad telpu iekārtu var aplūkot vismaz caur logiem. Zvērādas, guļvietas, māla trauki, primitīvas mēbeles. Par visām celtnēm, to cēlājiem un līdzekļiem uzturēšanai laipni izstāsta pils guide.

Pils patīk visu vecumu bērniem. Te dzīvā dabā, bet nevis pie datoru ekrāniem var justies gan kā aizstāvis, gan uzbrucējs, bet, kad kājas no kāpeļēšanas nogurušas, var atpūties izjādei domātā zirga mugurā. Bēris savulaik nopirkts Lietuvā. Sākumā Lielvārdē juties visai nervozi, bet tagad apguvis lat-

viešu valodu, viņam sacīto saprot un ar dzīvi jūtas apmierināts.

Diena iet uz vakarpusi, kad Dogrēnieši Preiļu žurnālistus vada uz Tīnūžu pagastu un nodod Turbu saimnieku Marutas un Aivara Bramaņu viesmīlīgajā aprūpē. Žurnālisti ir ļaudis, ko grūti ar kaut ko pārsteigt. Darba gaitās tik daudz ir nācies ko pieredzēt un iepazīt, ka faktiski katrs jaunums tiek klasificēts un ievietots kādā atmiņas plauktiņā, kur līdzīgas lietas jau ir priekšā. Tomēr Turbu māju milzīgie apmēri šajos stereotipos neiederas, un jauniešiem iespaidiem steigšus vien jāiekārto kāds jauns plauktiņš.

Turbas patiešām pārsteidza ar apmēriem. Lauku mājās mēdz būt

tā, ka pagalmā sākas aiz vārtiem. Arī šeit. Bet te no laukumiņa, uz kura atstājamas ciemiņu automašīnas, līdz pagalma centram pietiek vietas ikvakara krosa apliem. Pagalma vidū iespaidīgs dekoratīvs aplis ar zālienu un apgaismes ķermeņiem, kurš adatains un pelēks kā ezis notupināts pašā vidū. Pa kreisi, uzkalnā, dzīvojamā māja, līdz kurai svešu ciemiņu staigāšana un saimnieku privātās dzīves traucēšana nemaz nav paredzēta. Lai lauku mājas pagalma iespaids būtu pilnīgs, uzkalnā akas grodi, vinda un spainis, bet — acu apmānīšanai. Ūdeni no akas šeit nesmeļ, un īstenībā arī akas nav. Ūdens visur tiek pievadīts pa ūdensvadu. Tā kā Turbu saimnieki Maruta un Aivars Bramaņi kā lauksaimniecības papildnozari izvēlējušies telpu izīrēšanu sarīkojumiem, viesībām, vai arī kā šoreiz — kolēģu atpūtas organizēšanai, tad pagalmā ievērojama vieta atvēlēta atpūtas kompleksam. Pirts ēka ar saunu un viesu zāli. Koka deļu deju grīda. Saimniecības ēkas galam piebūvēta nojume, zem kuras var klāt galdu arī lietainā laikā. Deju grīdas vidū akmens kamīns ar krāsns muti uz visām četrām pusēm. Ja nevēlies ne dejojot, ne pērties, sēdi pie uguns un raugies liesmās vai cauri tām. Turpat, deju grīdas stūrī neliels baseins. Taču tā ārējie izmēri visai mājīgi. Liekas, ūdens dziļums vairāk simbolisks — līdz celim, bet īstenībā tie, kas izkarsuši noveļas no pirts lāvas, te var iegremdēties līdz pat zodam.

Tomēr pagaidām ne Ogres žurnālisti, ne arī mājas saimnieki neaicina dejojot vai pērties. Vispirms ceļš līdz mājas, visa pagasta un pat Latvijas lepnumam — Tīnūžu dižozolam. Tas atrodas Turbu zemē un ir valsts aizsargājams dabas objekts. Audzis noteikti visu tūkstošgadi. Saimnieki gar jaunčelamajiem viesu namiņiem pie ozola prot pievest tā, ka ar to sastopies nevis «aci pret aci», bet tas parādās kaut kur virs galvas. Kā pie karaļa tronī, tā arī pie ozo-

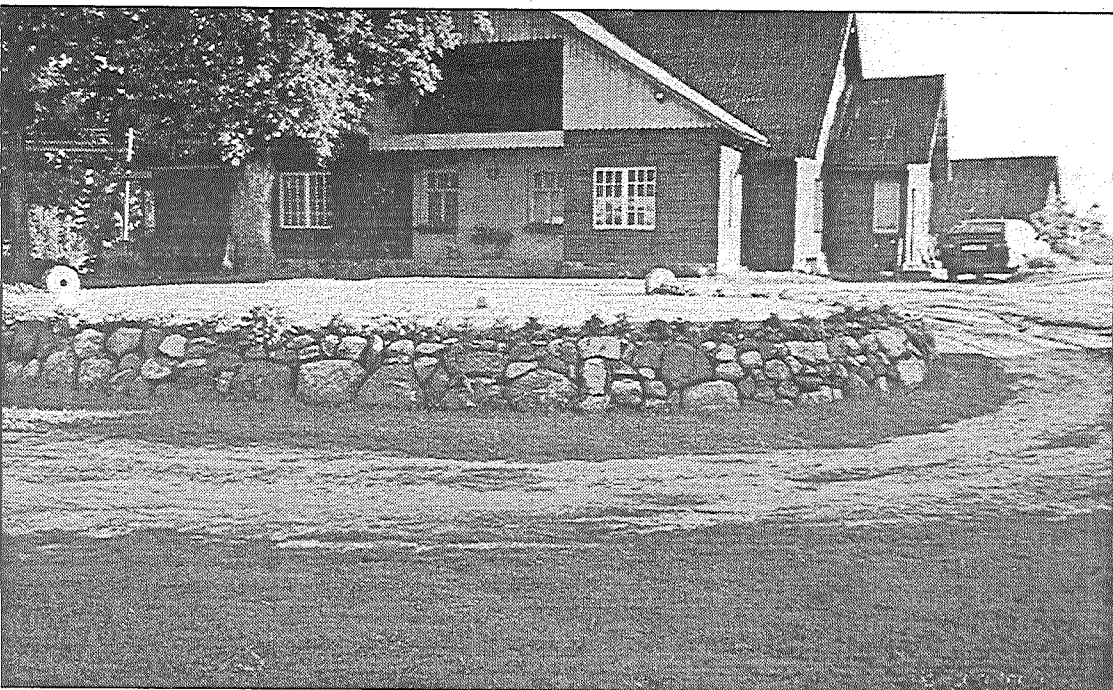
la pazemīgi kāpjams pa nogāzes taciņu. Ozola stumbra resnums ir tāds, ka ar to varētu piepildīt visu blokmājas standartdzīvokļa virtuvi. Grūti klāties ozolam tā mūžā. Kādu laiku tā stumbrā bijis pamatīgs dobums. Tagad, kad Turbas atguvušas savus īstos saimniekus, ozols atkal atkopies, stāsta Maruta. Patīkot, ka pie viņa nāk cilvēki. Tad viņš jūtieties vajadzīgs un mīlēts, un sācis savas vainas dziedēt pats.

Kādreiz Turbas piederējušas Bramaņu ģimenes senčiem. Lepnas mājas, lauki, meži. Kolhoza laikos te mitinājās četras ģimenes, atceras Maruta. Bija četras kūtiņas, četras tualetes. Kad visas mantojuma lietas bija nokārtotas, arī ar tiem, kas dzīvoja ārzemēs un varēja pretendēt uz šī īpašuma piederības tiesībām, sākušies lieli tīrīšanas, kopšanas un atjaunošanas darbi. Saimnieki paši uzskata, ka nekādi īpaši sasniegumi vēl neesot gūti. Viesu uzņemšanai un izklaidei paredzētā vieta un telpa vairāk prasījusi pašu darbu un izdomu. Lielas cerības Bramaņu ģimene liek uz dārzkopību. Ne visai sen iestādīta smiltsērķšķu audze, upeņu lauks. Saimniecībā no tā ienāk subsīdiju nauda. Viesu uzņemšana un izklaižu iespēju piedāvāšana, kā arī dārzkopība, konkrēti — ogu audzēšana, ir divi galvenie Turbu attīstības stratēģiskie virzieni. Kā rāda ieraksti Turbu māju viesu grāmatā, jau pašreizējo atpūtai sagatavoto bāzi, kurā ciemojās žurnālisti, izmanto daudzi tuvi tāli ciemiņi. Tomēr pa istam tā būs gatava uzņemt arī ilgākai dzīvošanai, kad tiks pabeigta viesu māju būvēšana. Tās izvietotas atālak no pašu dzīvojamās ēkas, lai viens otram netraucētu, ozola tuvumā. Te atpūtnieki varēs izmantot otru pirti, mākslīgi veidotās ūdenskrātuves jaukumus, priecāties par romantisko tiltiņu.

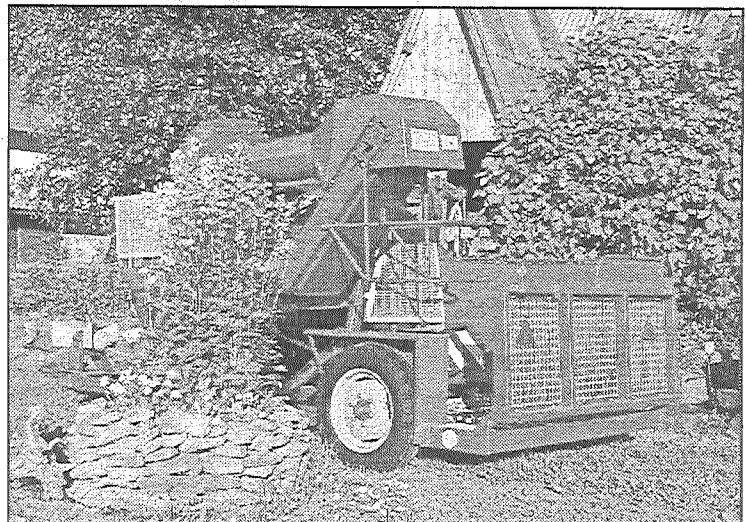
Attiecībā uz ogu ieguvī, smiltsērķšķi pagaidām vēl ir tikai pāris sprīžu garumā, un līdz ražai jāgaida. Toties pirmā upeņu raža solās būt šovasar, un tad darbā

● Pavisam tuvu īstenībai. Ja virs galvas tobrīd nelidotu lidmašīna, no kuras ik pēc brīža izleca izpletņu lēcēji, kas piezemējās («pieūdeņojās»?) Daugavā, tad Lielvārdes pili iejušanās seno latviešu ikdienā būtu pilnīga. No augšas labi pārlūkot, kas tuvojas — ienaidnieks vai draugi. Varbūt nolaist paceļamo tiltu?

● Turbu saimnieku dzīvojamā māja. Kā tas agrāk muižās mēdza būt, pagalma vidū preti galvenajai ieejai ierīkota apaļa puķu dobe, bet piebraucamais ceļš ved tai apkārt.

● Aivars Bramaņis Latvijā ir pirmais, kam pieder upeņu novācamais kombains un kas to jau šajā sezonā izmēģina.

TĀ SAIMNIEKO OGRES PUSĒ, ZEMESSARDZE

un Turbās

varēs izmēģināt jauno upeņu kombināciju.

Ja paši zemnieki darbojas, tad viņus arī valdība atbalsta, uzskata Aivars Bramanis.

Saimniekošanas sākumā bijis pagrūti, atceras Maruta. Nēmušies ar lopiem, bet nebijis nekādu zināšanu ne par valdības politiku attiecībā uz lauksaimniecību, ne par lēmumiem, ne par palīdzības saņemšanu. Nevar dzīvot kā mežā, tagad saka Maruta, zemniekiem ir jāseko līdzī visam, kas notiek valdībā.

Tinūžu pagastā, stāsta Turbu saimnieks, esot arī citi spēcīgi zemnieki. Pagasta iedzīvotāji pār-

svarā nodarbojoties ar tipisku lauksaimniecību. Viņš nosauc vairākus uzvārdus, kā arī kādu zemnieku, kurš pievērsies upeņu audzēšanai tāpat kā Aivars. Bet pašlaik Latvijā vienīgo upeņu kombināciju ir saņēmis Turbu saimnieks.

Aivars atgādina, ka Tinūžu pagasts ir apvienojies ar Ikšķīli un faktiski ir tās lauku teritorija.

Vakariņas, pirts, dejas, kam ogrenieši uzaicinājuši rajona labākos kāzu muzikantus, saviesīgas sarunas, personīga kontaktēšanās, šašliku cepšana. Vērodams, kā vakara migla un miers, kas pēc saules norietēšanas vienādi rāms ienāk visu novadu visās lauku mājās,

pārņem Turbas, kolēģis Visvaldis Ranga no Ogres ļauj vaļu skarbiem vārdiem pārgudrajiem ekonomikas zinātniekiem. Esot tāds Porietis, viņš stāsta, kurš uzrakstījis darbu par latviešu lauku māju neefektivitāti un to, ka pašvaldībām tie ir lieki tēriņi — uzturēt ceļus, sniegt pakalpojumus tālīnu māju iedzīvotājiem. Un vispār tā esot lieka greznība — dzīvot lauku mājās ārpus centriem. Vai Latvija tāpat jau nav atņēmusi pārlieku daudz, jautā Visvaldis Ranga, ja vēl šādi gudreļi uzskata, ka tai jāatņem lauku mājas izjūtas, ar ko izauguši mūsu senči un mēs paši?

L.Rancāne

● Maruta un Aivars Bramani, divu dēlu — Kaspara un Mārtiņa vecāki, mūsdienīgi un drosmīgi saimnieki ar tālejošiem plāniem. Mums saimnieki patika ļoti. Ceram, ka kaut drusciņ iepatikāties arī viņiem, jo Maruta atnesa viesu grāmatu un palūdza tajā ierakstīt atsaukumi. Un, ja mūspuses ļaudis sadomā kādam saviesīgam vakaram noīrēt Turbu atpūtas kompleksu, tad lai atceras, ka «Novadnieka» ieraksts viesu grāmatā būs jau priekšā.

● Preiļu žurnālisti Turbu saimniecības atpūtas zonā. Tā veidota no koka, akmens un kiegeliem, izmantojot visu, ko piedāvā daba. Foto: M. Rukosujevs

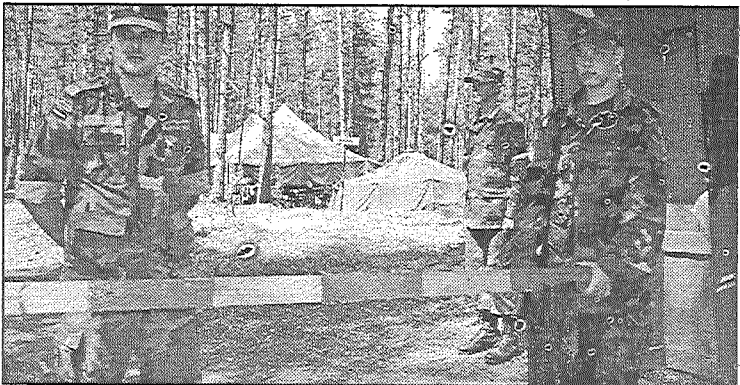
Kopēji pilngadības svētki divu pagastu jauniešiem

Upmalas pagasta estrādē notika kopīgi pilngadības svētki Rožkalnu un Upmalas pagasta jauniešiem. Uz tiem bija aicināti 14 upmalieši un 12 rožkalnieši, visi tie jaunie ļaudis, kas dzimuši 1983. gadā. Par sarikojuma svinīgu norisi gādāja abu pašvaldību kultūras darbu organizatore Astrīda Dambīte un Aiga Vingre. Jauniešus apsveica Rožkalnu pagasta padomes priekšsēdētāja Astrīda Spuriņa un Upmalas pagasta padomes priekšsēdētājs Pēteris Pūga. Pašvaldības bija piešķirušas naudu dāvaniņām, ziediem un ballei.

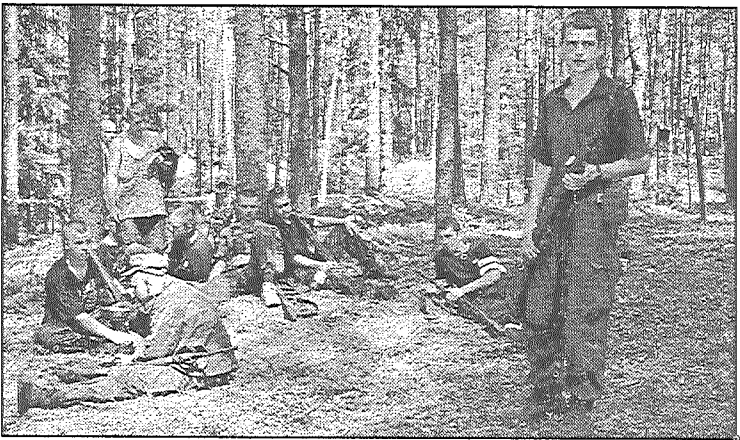
Jaunieši ieradās svētku tērpos, zēni — uzvalkos, bet meitenes baltās kleitās. Pilngadības svētkus svinēja Evita Dzene, Vita Lazdāne, Anda Apeināne, Vanda Barovska, Iveta Pākste, Jānis Upenieks, Inguss Zimelis, Nauris Grigals no Rožkalnu pagasta un Baiba Piziča, Līga Garkalne, Rīta Rubīne, Līga Stankeviča, Olivija Ziemele, Vita Volonte, Dainis Skuķis, Ainārs Ušackis, Matiss Purviņš, Dainis Raščevskis, Aris Sparāns no Upmalas pagasta.

5.

Puiši spēlē vīru spēles

● Jaunie zemessargi Guntis Pentjušs (no labās) un Linards Vonda bija uzdevumu augstumos un nepiederošas personas pa vārtiem nelaida, kamēr nebija ieradies instruktors Jānis Dzerkalis (no kreisās).

● Kaspars Vucāns no Aizkalnes pagasta tagad ir jau ceturtā kursa audzēknis un uzskata, ka savulaik izdarījis pareizu izvēli. Viņš piedalījies visās nometnēs. Šogad, kā jau vecākajam kursam, uzdevumi smagāki un nakšņošana zem klajas debess. Pret ērcu kodumiem esot vakcinēti, bet pārējais nebaidot. Foto: M. Rukosujevs

Jaunaglonas lauksaimniecības skolas zemessargu nometni apmeklētājam laikā, kad puiši pusdienoja. Bet pie vārtiem sardze bija modra, un nebija ko domāt tikt iekšā bez ļoti oficiālas skaidrošanās, kas mēs tādi. Kad pie vārtiem tika pasaukts instruktors Jānis Dzerkalis un saņemta atļauja iet, varējām aplūkot, kas isti šeit tik nopietni tiek sargāts.

Jānis Dzerkalis arī pastāstīja par nometnes darbu. Tā veidota atbilstoši mācību plāniem, lai reālos apstākļos topošie zemessargi varētu pilnveidot gada laikā iegūtās teorētiskās un praktiskās zināšanas. Zemessargi izmanto īstus ieročus, nevis maketus. Nometnes darbā papildus iesaistīti arī instruktori no Zemessardzes 35. bataljona. Visas militārās zināšanas, kas iegūtas skolas kabinetos pie mācību galdiem un maketiem, šeit koncentrētā veidā tika atkārtotas īstenībā. Katrai nometnes dienai bija savs nodarbību plāns.

Todien, kad nometnē ciemojās «Novadnieks», dienas kārtībā bija paredzētas šādas nodarbības: ceturtajam kursam — kaujas patruļa, tās darbība, trešajam — darbības un treniņi, iekļūstot slēpnī, bet otrā kursa puiši izmēģināja patruļu veidus un to uzdevumus. Viņi vēl nebija ieradušies uz pusdienām, jo tajā laikā veidoja novērošanas posteņus. Svelmes nogurdināto pušu ierindu pārnākam uz ēdienreizi vēlāk izdevās satikt pie nometnes vārtiem, kad devāmies

projām. Dienas otrajā pusē bija paredzēts plānotais uzbrukums. Otrajam kursam vajadzēja tēlot aizstāvjus, bet trešā un ceturtā kursa zemessargiem pašiem saplānot, sagatavot un vadīt uzbrukumu šai pašai nometnei. «Ciņās» topošie zemessargi izmanto salūtmuniciju. Kā teica Jānis Dzerkalis, instruktori stingri seko drošībai, pirms un pēc, un pat uzdevuma veikšanas laikā obligāti tiek pārbaudīti ieroči, vai tie nav pielādēti. Nometnē uz vietas mitinājās jaunāko kursu audzēkņi. Ceturtā kursa audzēkņi nakšņoja mežā, ilglaičīgā patruļbāzē. Viņiem tika izsniegti guļammaisi, teltenes, un naktis puiši pavadīja zem atklātas debess.

Šāda nometne Jaunaglonas lauksaimniecības skolā tiek organizēta katru vasaru mācību gada noslēgumā. Tās uzdevumus sedz skola un Latvijas Zemessardzes štāba jaunsardzes daļa.

Žurnālistiem bija iespēja aplūkot mācību telti, kurā jaunieši analizē nodarbības, nakšņošanai paredzēto mītni. Aplūkojām pārvietojamo virtuvi ar zemē ierakto bedri, kas veic «leduskapja» funkcijas. Feldšere Anita Gavare, kura vienlaikus palīdz arī ēdienu izsniegšanā, pastāstīja, ka puiši par veselību nesūdzas. Regulāri tiek pievests svaigs dzeramais ūdens. Ierīkota mazgāšanās vieta, medpunkts, tualete. Atsevišķā apsargātā vietā glabājās ieroči un municija.

L.Rancāne

Konkursā «Sakoptykās vietas Preiļu pilsētā» no pašvaldības uzņēmumā «Saimnieks» strādājošiem vairāk nekā 30 sētniekiem par labākajiem tika atzīti seši sētnieki. Iepazīstinām ar šiem cilvēkiem, kas ļoti centīgi kopj un tīra pilsētas laukumus, ietves, pagalmus, ielas.

Alga varētu būt lielāka

Liepu ielā vairāku namu teritorijā kādu laiku iepriekš sētnieka nemaz nav bijis, tāpēc tagad visi patiešām ir priecīgi par sētnieces Jevdokijas Amosovas darbu. Viņa šeit sāka strādāt pirms pāris gadiem. Arī Jevdokijai patīk ielas iedzīvotāji. Viņa labprāt aprunājas gan ar jaunākiem, gan vecākiem un uzskata, ka no šāda viedokļa sētnieces darbs ir pat patīkams. Jevdokiju uzņem kā savējo. Arī sētniece prot novērtēt ielas iedzīvotāju pūles. Visi ļoti pacentušies pirms Trīszvaigžņu sporta spēlēm. Izravētas puķu dobes, kārtība pagalmos. Kaut tikai šāds izskats saglabātos arī turpmāk, vēlas sētniece. Jevdokiju nebaida arī ziema. Ja neesot daudz sniega, sētniekam ziemā pat vēl vieglāk. Ritā visu satīrot. Pēcpusdienā atnākot paskatīties, — viss kārtīgs, akurāts.

Tikai samaksa par darbu gan ļoti maza, spriež Jevdokija. Dzīvoju individuālajā mājā, un sētnieces algas tik tikko pietiek, lai samaksātu par malku. Bet iztikai un apģērbam?

Darbā labākais ir — cilvēki

Kas sētnieka darbā ir labs? Ludmila Fjodorova-Maksimova atbild bez kavēšanās — tie ir cilvēki. Kontakti ar ļaudīm. Viņa savu darbu tā arī izjūt — strādāju cilvēkiem. Un iedzīvotāji viņas pūles spējot novērtēt. Daudzi viņai teikuši paldies. Ludmila nekad neesot dzirdējusi nopēlumu.

Ludmila kopj Aglonas ielu. Viņa stāsta, ka kārtībā uzturamā teritorija esot gan liela, gan skaista, gan laba. Es milu savu teritoriju, neslēpj Ludmila. Es visu laiku iemīlos savās teritorijās, ar sirsnību balsi stāsta dzīvespriecīgā sētniece. Kādu laiku kopu pilsētas centru, un biju iemīlējusies tajā. Zināju, ka man būs cita teritorija. Kāda gan tā būs, raizējās. Pērn pirmo reizi 15. augustā apmeklēju Aglonu, kārtīgi lūdzošs, un, lūk, man tika Aglonas iela. Es patiešām ticu kādiem augstākiem spēkiem, kas vada mūsu dzīvi, pārdomās dalās sētniece.

Kas gan tur sevišķs? Iela kā iela. Bet Ludmila nepiekrīt tādām uzskatām. Jā, protams, mājas Aglonas ielā varētu būt labākas, bet, — kāda dzīve, tādas arī mājas, saka sētniece. Bet, lūk, te esot skaistas puķes un skaisti apstādījumi, par ko parūpējušies apzaļumošanas speciālisti. Un arī daudzu individuālo māju saimnieki rūpējoties par savu pagalmu un apkārtnes kārtību. Bet galvenais tomēr esot Aglonas ielas iedzīvotāju attieksme. Kādreiz šajā ielā dzīvojuši Ludmilas vecāki, un tagad daudzi iedzīvotāji atceroties Ludmilu, arī tādi, ko viņa pati nepazīstot.

Mums nepatīk ziema

Daugavpils un Brīvības ielu kārtībā uztur Inese Smāne. Par sētnieci viņa strādā jau astoņus gadus. Darbs esot smags, sevišķi ziemā, saka Inese, kad jānovāc sniegs. Teritorija liela. Labi, ka vīrs un bērni palīdzot. Brīvības ielas iedzīvotāji esot kārtīgāki, pārliecinājusies Inese. Bet Daugavpils ielā dažu namu iemītniekiem kārtības mīlestība esot sveša lieta. Agrāk, kad nebijuši uzstādīti atkritumu konteineri, savus atkritumus izbēruši kaudzēs ielas malās. Un pat tagad, ja konteineri ir pilni, atkritumi tiek sabērti čupā. Sevi neapgrūtinot ar gaidīšanu, kamēr konteineru izvedīs.

Inesei liekas, ka sētniekiem teritorijas pēc lieluma atšķiroties. Vienā esot desmit, otrā divpadsmit nami. Varbūt vajadzētu tās visas pārmērīt. Bet citādi — nekādu problēmu. Strādā un viss, Inese vārdos ir visai skopa.

SAKOPTĪBAS SKATE

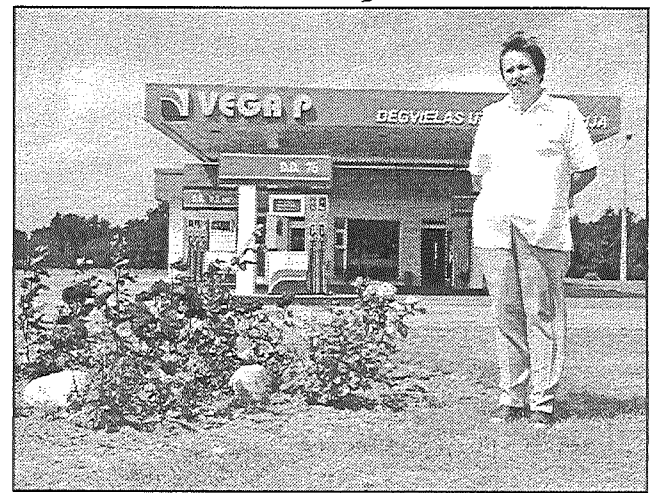
Skaistas vietas Preiļos

● Celtnieku ielas mikrorajonā ziedu un zaļumu stādījumi ieskauj māju ar numuru 5. Šeit par puķēm visvairāk rūpējas iedzīvotājas Veronika Bindare, Taisija Rozentāle, Emīlija Vaivode. Tā žurnālistiem stāstīja pie mājas satiktie iedzīvotāji Vasiļijs Simakovs un Jānis Ziemelis. Un arī pārējās mājas iemītnieces — sievietes esot čaklas puķu audzētājas. Katra dzīvokļa iemītniekam atsevišķa puķu dobe. Pie šī nama teritorija liela, tāpēc iedzīvotāji iekopuši mazdārziņus ar ābelītēm, jāņogu krūmiem un gurķu vāgām. Bet tām priekšā — puķu stādījumi, kas tagad lepojas visā jūlijam atbilstošā krāsu gammā. Uz paša stūra Veronikas Bindares ierīkotā puķu dobe ar krāšņām rozēm vidū.

● Māja A. Upīša ielā 6 ir skaista visos gadalaikos. No agra pavasara līdz vēlam rudenim puķu dobes pie tās bagātīgi zied gan ziemcietes, gan arī vietējam klimatam neparastāki augi. Mājai ir savs pūpolkoks un sava egle, rozes un jasmīni, bet rudenī ir pieclapu mežvīna laiks. Tad māju apvij zeltaini un violeti sārta mežvīna sega.

● SIA «Vega — P» degvielas uzpildes stacijā (DUS) tās īpašnieks Viktors Solovjovs stāstīja, ka kopš uzņēmuma celtniecības pirmajām dienām stingri ieturēta pozīcija — skaistai ēkai — skaistu apkārtni. Vienlaikus ar būvdarbiem pievesta melnzeme, izstrādāts apzaļumošanas plāns, pirkti stādi, un katru dienu turpinājies darbs teritorijas izdaiļošanā. Visas šīs rūpes nodotas stacijas vadītājas, Viktora dzīvesbiedres Aleksandras rokās.

Savukārt Aleksandra atzinās, ka darba diena aizrit tiešajos pienākumos, bet ar puķēm un košumaugiem ņemas vakaros, naktīs un brīvajā laikā. DUS teritorijā ir desmitiem šķirņu puķu, gan ziemcietes, gan viengadīgās. Pie DUS sienām novietoti dažādi krāšņmaugi podos, bet viena no Aleksandras mīlulēm — liela piecpadsmitgadīga agave podā pacietīgi panes lietavas, vēju un svelmi, novietota puķu dobe. DUS atrodas uz robežas ar laukiem, un austrumvēji pilnā sparā bez kavēkliem var pluinīt rožu krūmus un citas puķes, kas augumā lielākas. Aleksandra stāsta, ka iecerēts ieaudzēt dekoratīvu eglīšu rindu, kas puķes paglabātu no vējiem, tomēr savas funkcijas tās veiks tikai pēc gadiem.

Vadītājai patīk savas puķu audzes paplašināt tālāk un tālāk. Pirms kāda laika viņa brīvajā dienā bij redzama uzrokot zemi ap elektrības stabu, bet taga šajā laukumā jau iedēstītas samtenes. Jo vairāk iestādi, jo vairāk jāravē, jālaista. Skaisti apzaļumota apkārtnē nav tikai darba stundas, bet arī izdevumi, kas vajadzīgi mēslojuma, stādu pirkšanai. Daudzus stādus Aleksandra izaudzē savā siltumnīcā, bet daļu nopērk. Izveidojies plašs paziņu un draugu loks, kas puķu stādus arī uzdāvina. Pie žoga aug svešādas puķes, kuru sēklas atsūtītas no Austrijas.

Autovadītāji savus braucamos piesardzīgi iegriež piebraucamajā ceļā. Nevienam negribas kaut netīšām nodarīt pāri tādām skaistumam. Jau agrā pavasarī šeit var papriecēt acis ar daudzkrāsainu krokusu klājumu. Un tā līdz pat miķelītēm. Aleksandra ir pilna ar iecerēm par jaunām puķēm un košumaugiem. Par konkursā iegūto balvu — dāvanu karti — viņa nolēmusi puķu veikalā sapirkties puķu podus.

● Ziedošās rozēs pašlaik iesligusi māja Skolas ielā 14. Nina Stepanova (attēlā), kurai skolas brīvlaikā pats par sevi saprotams pienākums kopā ar māsu Olgu laistīt un ravēt puķu dārzus, stāstīja, ka pie šiem darbiem pieradusi kopš mazotnes. Tētis un mamma vienmēr rūpējoties par mājas labo izskatu. Tētīm parasti tiekot tie smagākie darbi — celiņu izlikšana ar plāksnēm, dobjū uzrakšana, režģu un trepišu gatavošana, pie kuriem pieturēties tādām vijīgām būtnēm kā sausserdis vai klematis (mežvītenis), kas pie mājām zied dažādās krāsās. Bet pats lielākais un kuptākais rožu krūms vēl palicis kā atmiņa no vecmammās.

Sakoptības konkurss rajona centrā

Noslēdzies Preiļu novada domes rīkotais konkurss «Sakoptākās vietas Preiļu pilsētā». Laika posmā no 11. līdz 20. jūnijam īpaši izveidota konkursa vērtēšanas komisija apzināja pilsētas sakoptākās mājas un vietas. Tās tika vērtētas trijās grupās: komunālie daudzstāvu nami, mazstāvu dzīvojamās mājas, uzņēmumi. Noteikti arī seši labākie sētnieki.

Konkursa uzvarētāji balvas — Latvijas Valsts karogus saņēma skates noslēguma sarīkojumā, kas notika 5. jūlijā. Sakoptāko uzņēmumu un māju īpašniekiem, kā arī čaklākajiem sētniekiem pateicās Preiļu novada domes un rajona padomes priekšsēdētājs Ilmārs Meluškāns. Dome bija parūpējusies arī par atspirdzinošu dzērienu un augļu galdu. Apsveikumu bija sagatavojis deju kolektīvs «Talderi».

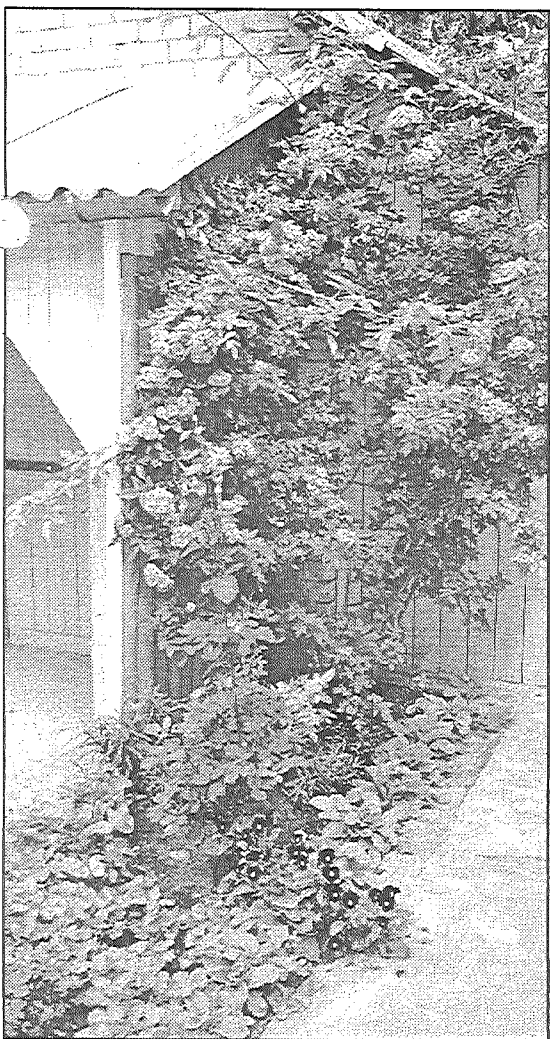
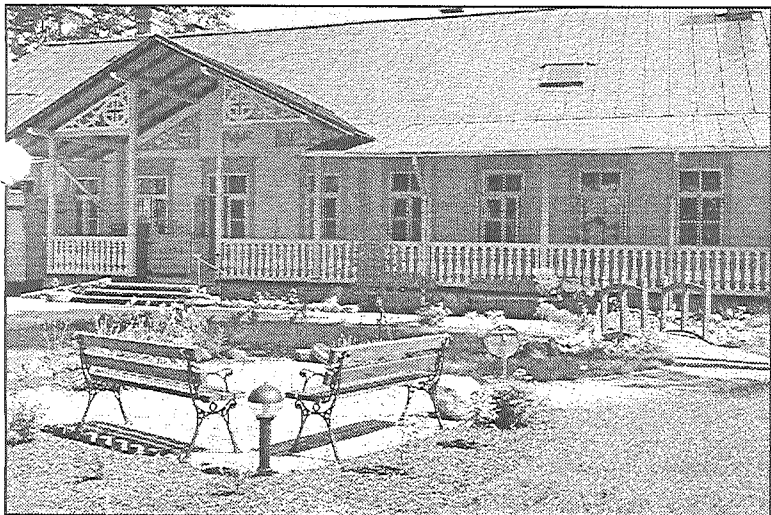
Konkursa «Sakoptākās vietas Preiļu pilsētā» uzvarētāji

Komunālo daudzstāvu māju grupā labākie nami: **Celtnieku ielā 5, Viļānu ielā 6, Rēzeknes ielā 38, A. Upiša ielā 6, Liepu ielā 12a, Pils ielā 8a.**

Mazstāvu dzīvojamā māju grupā labākās mājas: **Jaunā ielā 11 (par sakoptību rūpējas Janīna Vilcāne), Saules ielā 16 (Lazars Ustinovs), Dārzu ielā 17 (Vladimirs Piskunovs), Aglonas ielā 28a (Digna Vilcāne), Aglonas ielā 17**

(Arsenijs un Valentīna Maksimovi), Aglonas ielā 23 (Sholastika Ivanova), Miera ielā 1a (Kazimirs Gžibovskis), Miera ielā 1b (Jānis Mūrnieks), Miera ielā 6 (Poluferija Baško), Kosmonautu ielā 25 (Anita Volonte), Jelgavas ielā 22 (Svetlana Jakovļeva), Sporta ielā 4 (Mihaīls Antonovs), Paulāna ielā 5 (Vladimirs Jevdokimovs), Cēsu ielā 6 (Jeļena un Vasilijs Baranovi), Cēsu ielā 26 (Aina un Gunārs Pastori), Cēsu ielā 28 (Daina un Igors Pliči), Skolas ielā 14 (Vjačeslavs Stepanovs), Skolas ielā 2a (Anna Rutkovska un Veronika Vjakse), Skolas ielā 1 (Donats Suņeps), Skolas ielā 20 (teritorija, Raimonds Babris), Talsu ielā 8 (Jekaterina Potapova), Atpūtas ielā 32 (Ivans Nevedomskis), Atpūtas ielā 6a (Elmārs Mazurs), Atpūtas ielā 2 (Leonards Griboniks), Varakļānu ielā 1a (Ināra Vasilevska), Varakļānu ielā 3 (Terēzija Geida), Pļaviņu ielā 10 (Arijs Vucāns), Brīvības ielā 43 (Sergejs un Nadežda Sadovnikovi), Nākotnes ielā 14 (Edgars Greivulis), Lāčplēša ielā 6 (Juris un Benita Ivdrī), Celtnieku ielā 24 (Silvija Ivanovska), Celtnieku ielā 15a (Leonards Šustovs), Tirdzniecības ielā 1 (Marija Pastare).

Uzņēmumu grupā labākie ir: **SIA «Vega — P» (īpašnieks Viktors Solovjovs), ziedu salons «Astra» (Aivars Želvis), i. u. «Dārziņi» (Ēvalds Daukšts), kinoteātris «Ezerzeme» (Jānis Zarāns), V.Volkova i. u. (Valērijs Volkovs), i. u. «Gimēnīte» (Bronislava Zarāne), i. u. «Laura Plus» (Igors Pličs).**

● Aglonas ielas 17. nama saimnieki — Maksimovu ģimene pagalmu iekārtojusi gan acij tīkamam, gan lietderīgi izmantojamam. Te ir kopts zāliens, rotaļu laukums mazbērniem, nojumīte pašu atpūtai. Uzmanību piesaista maigi violetas krāsas krūmroze.

● Pilsētas centrā preilieši un ciemiņi ar sajūsmu un atzinību vērtē, kā Igors Pličs kādu aizlaistu stūri pārvērtis mākslinieciskā veidojumā — dārzā ar strūklaku, dekoratīviem stādījumiem, soliņiem, apgaismes ķermeņiem, strautiņu, tiltiņu, kas jauniešiem jau pazīstams kā Andra tiltiņš (nosaukts par godu būvētājam). Lūdzu, lai cilvēki nāk un atpūšas, saka uzņēmuma «Laura Plus» īpašnieks Igors Pličs. Dārzs ir gatavs uzņemt bērnus un jauniešus, pieaugušos un sirmgalvjus. Tas ir atvērts arī naktī. Apsargāts. Igors Pličs vairāk par visu vēlas, lai cilvēki pierastu pie skaista un to nepostītu. Ar pirmajiem ļaudriem jau nācies saskarties. Daži uz atgriešanos strautiņā iemet siknaudu, bet citi naktī to zvejo laukā. Vienlaikus sadurstot plēvi, ar ko izklāti strautiņi.

Iekārtošanas darbi turpinās viesu mājā, kas vienlaikus būs arī vieta dažādām mākslas dzīves norisēm ar savdabīgu muzeja pieskaņu. Šeit būs skatāmi arī veci priekšmeti, nākuši no mūsu senās un ne tik senās pagātnes. Vai nebūtu interesanti aplūkot, piemēram, avīzes, ko Igors Pličs atradis zem apmetuma mājas iekšpusē un kas datētas ar 1889. gadu?

● Preiļu novada dome nolēmusi izveidot fotostendu ar konkursa rezultātiem. Fotografijās būs redzami arī akmensdārzi pie Pļaviņu ielas 24. mājas, ko izveidojusi Monika Proma (attēlā) un pie Celtnieku ielas 3. nama (Janina Čiša).

Monika Proma stāstīja, ka akmeņi palikuši piemiņai no vīra, kurš pirms astoņiem gadiem aizgājis aizsaulē. Viņš pēc sievas lūguma tos atvedis un uzstādījis. Akmensdārza vietā bijis ne visai glīts laukums, kuru braucēji izmantojuši mašīnu apgriešanai.

Materiālus sagatavoja L.Rancāne. Foto: M.Rukosujevs

Sētnieces darbā devītais gads

Jekaterina Ivanova atbild par kārtību un tīrību Preiļu centrā.

Mana teritorija ir no gastronomijas veikala līdz redakcijai, stāsta Jekaterina. Citās vietās strādājusi neesmu un salīdzināt nevaru, viņa saka, bet mani apmierina mana kopjamā teritorijā. Jekaterina ir pensionāre, bet ar pensiju vien izdzīvošana visai grūta, tāpēc nākoties piestrādāt.

Sētnieka pienākumi liek rītos celties ļoti agri. Kad pulkstenis rāda 15 minūtes pāri pieciem, Jekaterina jau ir savā darba vietā. Rīta cēliens ilgst līdz pusdeviņiem. Otru reizi ar slotu un liekšķeri viņa savā darba vietā sastopama pēcpusdienā. Centra uzkopšanai ir sava specifika. Te arī naktīs valda rosība, tāpēc nereti rītos zem soliņiem daudz tukšu pudeļu, saulespuķu čaumalas. Bet kopumā par cilvēkiem varot teikt, ka esot kārtīgi, nepiegružojot ietves un laukumu. Daba, tā gan nemūžīgi dodot darbu. Rudenī krīt lapas, ziema nākot ar sniegu, bet tagad, vasarā, klājiens no visādu koku ziediem un spurdzēm, kā jau nu kurš māk ziedēt. Pašlaik asfaltu apbirdina liepziedu spurgaliņas.

Jekaterinas rokām ierasta slotā. Esot izsniegta arī moderna birste no plastmasas, plata, bet viņa uzskata, ka zaru slotā slauka tīrāk.

Sētnieku profesionālā kaite ir roku sāpes, stāsta Jekaterina. Arī agrā celšanās nav patīkama, bet kaut kur taču jāstrādā.

Ar simts slotām gadā nepietiek

A. Upiša ielas mikrorajona iedzīvotājiem modinātājpulksteņa nevajag. Kad aiz loga enerģiski un asi sāk švīkstēt slotā vai sniega tīrāmā lāpsta, ir laiks celties, jo Valda Kažemāka darbojas savā teritorijā. Viņa kopj arī Daugavpils ielu. Šeit viņa strādā jau četrus gadus. Kvarāla iedzīvotāji pat bez sētnieču konkursiem ir pārliecināti, ka viņu Valda — labākā sētniece, kāda vien var būt. Viņa vienmēr slauka, vāc lapas un atkritumus, kaisa smiltis uz ledus, tīra sniegu. Strādā ātri un labi. Saņem daudz atzinības un pateicības vārdu no mikrorajona iedzīvotājiem.

Valda stāsta, ja sētnieks strādā no sirds, ar divām slotām nedēļā nepietiek. Gadā nodilst vairāk nekā simts slotas. Man ir palaimējies, viņa saka, ar iedzīvotājiem. Cilvēki mani ciena, vietējie pazīst. Dažreiz gan sanākot dusmas, kad vakarā atstāta tīra ietve, bet rītā to ieraugot piemētātu. Viņai nepatīk arī tie, kuru suņi piemēšlo puķu dobes.

Valdas teritorijā apkopjami arī vairāki bērnu rotaļu laukumi. Kādi nu jau tie ir — ar neatjaunotām smiltīm un nabadzīgi, bet kopšana gan tiek veikta ļoti rūpīgi.

Kas sētniekam ir pats patīkamākais? Valda uzskata, ja esi visu laiku paspējis satīrīt, ja apkārt ir tīrs, tad, nūdien, prieks paskatīties arī pašai. Un vēl Valda saka, ka istam sētniekam sirdsapziņa liek pacelt papīru ne tikai oficiālajās darba stundās, bet arī brīvajā laikā.

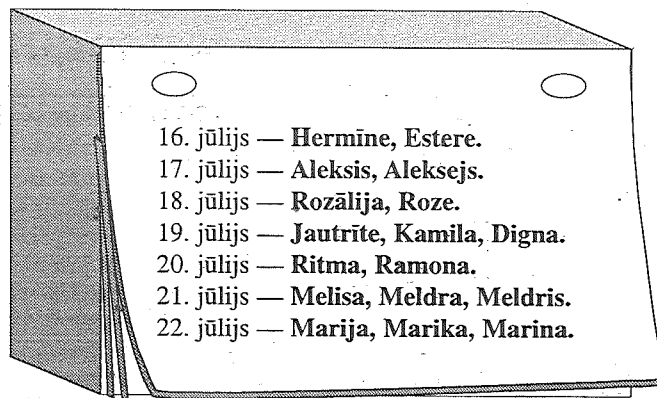
Ielas iedzīvotājiem jābūt kārtīgākiem

Olīta Devjatņikova un Inese Smane ir māsas. Olīta rūpējas par Daugavpils ielas otro pusi. Par sētnieci Olīta strādā jau septiņus gadus. Darbs kā darbs, viņa saka, un kaut kas ir jāstrādā. Tajā laikā, kad abas ar mūsu kļuvas par sētniecēm, cita, labāka darba neesot bijis. Pieradušas pie saviem pienākumiem, un tā arī palikušas šajā amatā.

Sētniekam darba pietiekot visās sezonās, bet ziemā, ja daudz sniega, esot smagi. Arī Olīta stāsta, ka dažu māju iedzīvotāji esot nevižīgi un atkritumus izberot uz ielas. Arī ar pateicību nelutinot. Drīzāk aizrādot par putekļiem slaucīšanas laikā. Tāpēc Olītai kā sētniecei karstākā vēlēšanās esot, lai cilvēki būtu kārtīgāki.

APSVEIKUMI

Daudz laimes, mazo gaviļņiek!

«Novadnieks» sveic bērnu dārza «Pasaciņa» absolventus, 8. grupiņas bijušos audzēkņus dzimšanas dienā. Lai veicas skolas gaitās!

KRISTĪNEI PASTAREI dzimšanas diena būs 28. decembrī, un viņai paliks 8 gadi. Viņas bērnu dārza draudzenītes ir Valērija un Lueta, meitenei patīk likt mozaikas, un viņa gribētu strādāt bankā, tāpēc ka bankā ir kompjūteri. Kristīnes lielākais kārums ir augļu salāti.

DIĀNA AREFJEVA 9. novembrī būs 8 gadus veca. Diānas sirds draudzene ir Nata, viņas viena bez otras nekādi nevarot iztikt, stāsta audzinātāja. Meitenei patīk dejot un spēlēt teātri, un arī viņa domā pievienoties kuplajai ārstu saimei.

26. septembrī dzimšanas dienu svinēs NATA DUBOVSKA, viņai paliks 7 gadi. Nata ir klusa meitene, kārtīga, izdarīga un centīga. Visus darbiņus izdara ļoti, ļoti rūpīgi. Dzimšanas dienā viņai gribētos saņemt dāvanā kažķīti.

Savukārt ELĪNAI DŪDAI ir pavisam cits sapnis, viņa ļoti gribētu kļūt par balerīnu un dejot skaistajā balerīnas kleitīnā. Viņas mīļākā pasaka ir par Ansīti un Grietiņu, ļoti garšo biešu zupa. Dārziņā Elīna draudzējās ar Luetu un Lāsmu, bet viņas simpātija bija puisēns vārdā Dima. Septiņi gadi Elīnai paliks 1. novembrī.

15. novembrī 7. dzimšanas diena būs LĀSMAI PRIKULEI, kura dārziņā draudzējās ar Kristīni un Aliju. Lāsmai garšo viss, arī kartupeļi, bet jo īpaši zirņu zupa. Dzimšanas dienā viņa gribētu saņemt daudz burtnīcu, jo tās būs vajadzīgas skolā, taču, kad izaugs liela, Lāsma gribētu būt masiere.

TOMS BUDRIĶIS 25. jūlijā paliks 7 gadus vecs. Viņš savā grupiņā draudzējās ar Dimu un dažreiz arī ar Artūru. Patīk Elīna. Tomam padodas remontēt mašīnas un dziedāt, grupas draugiem viņš parasti dziedāja dziesmiņu «Vai es vainīgs, ka es viens?». Tomiņš atzīstas, ka ļoti gribētu brālīti vai māsiņu, kurus sauktu par Ansīti vai Grietiņu.

BAIBA UPENIECE 23. oktobrī kļūs septiņus gadus veca. Arī Baibas draudzenes ir Lueta un Lāsma, bet no zēniem viņai patīk Dāvis. Baibai ļoti garšo mammaš ceptās pankūkas, vasarā viņa cieņojas pie vectēva un vecmāmiņas, tur ir gan suņi, gan kaķi, gan vistas, gan rukši. Baibai ir arī pašai savs sunītis Ronda.

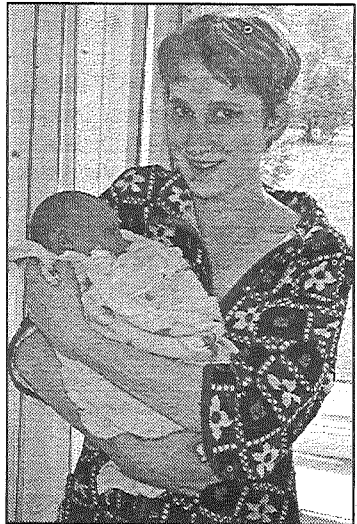

EMĪLS LUKJANSKIS šūpla svētkus sagaidīs pavisam drīz — 30. augustā, tad viņam paliks septiņi gadi. Zēnam patīk kluči, mašīnas un grāmatas. Viņš nākotnē gribētu būt muzikants, jau tagad ir iemācījies spēlēt ērģelītes.

BAIBA SPORĀNE septiņgadniece kļūs 15. septembrī. Viņas draugi ir Lueta, Elīna un Gints. Baibai garšo makaroni, taču nēgaršo kartupeļi. Mājās meitenei ir divi papagaiļi, bet Baibiņas lielais sapnis ir kādreiz kļūt par bērnu dakteri.

Audz laimīgs, mazais!

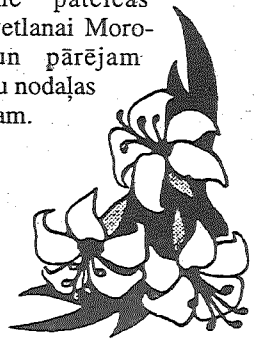
Daces Stroles dēliņš piedzima 6. jūlijā. Mazulītis jau saņēmis savu pirmo dāvanu visam mūžam no mammaš un tēta — vārdiņu Aivis. Dace pēc pieraksta ir Silajāņu pagasta iedzīvotāja, bet kopā ar vīru Andri dzīvo Preiļos. Abi vecvecāku pāri: Valija un Arvids, Inese un Jānis priecājas par pirmo mazbērnu. Vecmāmiņas un vectētiņi paši ir gados jauni un gandrīz visi strādā, bet mazdēliņa apmīlošanai laiku atrod.

Dace stāstīja, ka bērniņu kristis Preiļu baznīcā. Viņa teica paldies ārstei Larisai Bogdanovai par palīdzību.

Līvānu iedzīvotāju Kristīnes un Andra Rubinu pirmais bērniņš piedzima 7. jūlijā. Māmiņa un tētis zēnu nosaukuši par Edgaru. Kristīnes vecākiem Aijai un Nikolajam tagad auklējams pirmais mazdēls. Bet vecmāmiņai Monikai un vectēvam Rūdolfam mazbērnu auklēšanā pieredze jau gūta. Edgars viņiem ir otrais mazdēls.

Kristīne pateicās ārstei Svetlanai Morozovai un pārējam dzemdību nodaļas personālam.

Rožupes pagasta iedzīvotāju Natālijas un Jāņa Grigorjevu ģimenē 9. jūlijā piedzima ceturtais bērniņš — puisītis. Par brālīša piedzimšanu visvairāk priecājas divpadsmitgadīgais Arturs, kam līdz šim bija tikai māseles Linda un Ilze.

Ģimene kopj piemājas saimniecību, bet bērnu tētis strādā arī meža darbos, un jaundzimušo dēlenu pirmajās dienās nemaz netika apraudzīt.

Vecvecāki Felicita un Ivans lepojas ar 12 mazbērnu pulciņu, viņi sagaidījuši arī vienu mazmazbērnu. Arī vecmāmiņai Bronislavai daudz mīļu mazbērniņu — septiņi.

Natālija teica paldies ārstei Svetlanai Morozovai un pārējam nodaļas personālam par iejūtību un atbalstu.

Piektdiena 13. datumā nav neveiksmīgāka kā citas dienas

Kā apgalvo paranormālo parādību eksperts, **piektdiena un 13. datums nav neveiksmīgāki kā citas dienas.**

Vācu sociologs no Haidlbergas Paranormālo zinātņu foruma Dr. Edgars Vunders savu apgalvojumu pamatojis, detalizēti analizējot 146 877 satiksmes negadījumus,

kas notikuši Vācijā, jebkurā piektdienā laika posmā no 1985. līdz 1999. gadam.

Viņš nav atklājis «nekādu būtisku statistisku atšķirību» satiksmes negadījumu skaitā starp tiem, kas notikuši tieši 13. datumā un citās piektdienās.

Profesors Vunders (kura uzvārds vācu valodā nozīmē «brīnums») pieļāva, ka piektdiena ir nedēļas diena, kurā notiek visvairāk satiksmes negadījumu, jo parasti Rietumeiropas zemēs cilvēki nedēļas nogalē vairāk pārvietojas pa ceļiem.

Statistika liecina, ka svētdienas ir laimīgākās dienas, kurā notiek vismazāk ceļu negadījumu.

SPORTS,
JAUNRADES CENTRS

Piepilda sapni par pasaules čempionātu

Savu sapni par piedalīšanos pasaules tekvon-do čempionātā ir piepildījis sportists no Līvāniem, tekvon-do treneris, melnās jostas 2. dana īpašnieks Jānis Grāveris.

Mērķtiecīgu virzību uz pasaules čempionātu sportists sācis jau pirms 12 gadiem, kad viens no pirmajiem Latgales novadā sāka nodarboties ar eksotisko cīņu sporta veidu, kura dzimtene ir Koreja. Jānim Grāverim pieder 1999. gada tekvon-do Eiropas kauss, taču viņa lielākais sapnis bija dalība pasaules čempionātā. Šāda iespēja radās, un, pateicoties SIA «Anda Optec», Līvānu novada iedzīvotājiem, rajona policijas pārvaldei un citiem atbalstītājiem, no 3. līdz 8. jūlijam Latvijas tekvon-do izlases sastāvā Jānis Grāveris piedalījās pasaules čempionāta sacensībās, kas notika Itālijas kūrortpilsētā Rimini. Mājās sportists atgriezās otrdien. Ar jautājumu «Kā gāja?» viņu sagaidīja arī «Novadnieks».

Sportists pastāstīja, ka čempionātā piedalījās 53 valstu izlases, Latvijas izlases sastāvā startēja seši sportisti, ar viņiem kopā bija arī Latvijas tekvon-do federācijas

● Latvijas tekvon-do izlase: (no kreisās) Igors Homenko (treneris, Jēkabpils), Valērija Škabarina (trenere, Rīga), Jānis Grāveris (treneris, Līvāni), Vjačeslavs Semenkovs (Latvijas tekvon-do federācijas prezidents), Anete Mille (sportiste, Rīga), Nikolajs Sorokins (sportists, Rīga). Attēlā nav Aleksandra Stadņičenko.

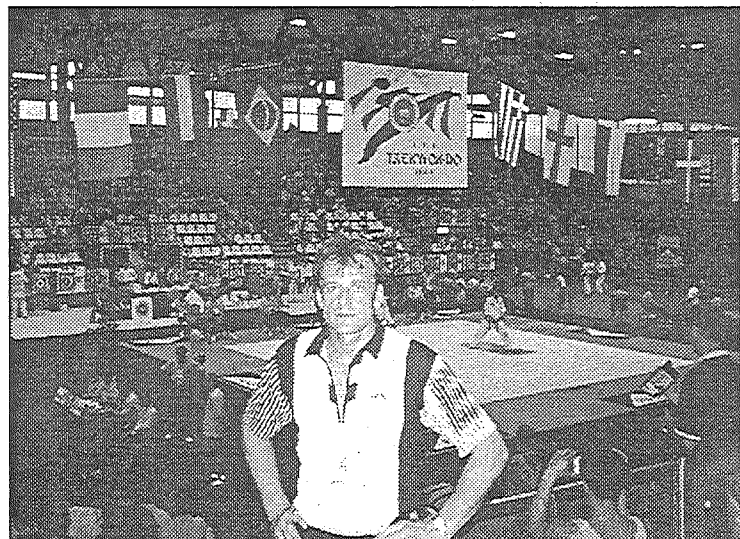
prezidents Vjačeslavs Semenkovs, kurš čempionātā bija viens no tiesnešiem. Jānis Grāveris startēja ar tehnikas demonstrējumiem «Tuļ» un spēka pārbaudes testu dēļu laušanā. 39 sportistu konkurencē viņš ierindojās 5/6 vietā, taču līdz iekļūšanai finālā pietrūka vien nieka triju punktu. Kā atzina pats sportists, šāda mēroja sacen-

sības deva lielāku pieredzi un sajūtu, ka spēj cīnīties līdzvērtīgi ar citu valstu sportistiem.

Labu sniegumu parādīja Valērija Škabarina, kura, cīnoties par iekļūšanu finālā, tehnikas demonstrējumos «Tuļ» starp sievietēm (1. dans) zaudēja Japānas sportistei. Šī čempionāta ietvaros notika tekvon-do ITF konference, uz kuru

Vieglākos gadījumos, kad saulē esam pārkarsuši, varam sev palīdzēt paši, taču, ja apdegums ir nopietnāks, nevajag vilcināties, bet iet pie ārsta vai kosmetologa.

Pirmā palīdzība pēc apdeguma esot komprese — 70% spirta, 40° degvīna, parastā odekolona vai klišerīšu tinktūras, kas uzlikta uz 5 minūtēm. Pēc tam var palīdzēt kompreses no sasmalcinātām salātu lapām, kāpostu vai burkānu putriņa. Saulainā, karstā laikā ieteicams turēt mājas aptieciņā pretapdeguma aerosolu (putas). Taču jāatceras, ka, pārsaulot ādu nepareizi kopjot, var palikt rētiņas, kas sabojā izskatu. Savs veselības stāvoklis jānovērtē kritiski un vajadzības gadījumā jāprasa speciālista padoms.

● Sapnis par piedalīšanos tekvon-do pasaules čempionātā Jānim Grāverim piepildījās jūlija sākumā Itālijā. Foto no J. Grāvera albuma

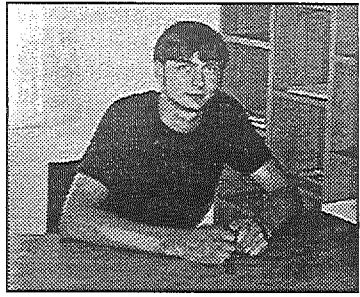
bija ieradies pats tekvon-do dibinātājs Čoi Hon Hi. Konferences dalībnieki bija visu pasaules valstu starptautiskās klases instruktori, starp kuriem ir arī Latvijas tekvon-do federācijas prezidents Vjačeslavs Semenkovs (6. dans). Viņš tika atzīts par vienu no 10 labākajiem tekvon-do instruktoriem pasaulē un saņēma medaļu par šī sporta veida popularizēšanu Baltijas valstīs. Nākošais pasaules čempionāts notiks 2003. gadā Po-

lijā, jo poļu sportisti ar saviem sasniegumiem pierādīja, ka tekvon-do Eiropā attīstīts augstā līmenī. Polija šajā čempionātā izcīnīja vairākas zelta medaļas. Pāru cīņā «Masogi» Polija spēja uzvarēt pat Korejas izlasi. Tomēr kopvērtējumā Koreja palika nepārspēta. Šis valsts sieviešu izlase visās disciplīnās individuāli un arī komandā izcīnīja zelta medaļas.

G.Kraukle

Jersikas pagastā savs bērnu un jauniešu centrs

Pagastu centros, palikušas bez pielietojuma, pamazām abruk daudzas celtnes. Tā droši vien būtu noticis arī ar Līvānu tipa mājiņu Jersikas centrā, ja vien tai nebūtu rasts lietderīgs pielietojums — te kopš jūnija beigām iekārtots un darbojas bērnu un jauniešu centrs.

● Aigars Pastars ir Daugavpils Pedagoģiskās universitātes pēdējā kursa students. Viņam pieder ideja par rajonā pirmo bērnu un jauniešu centru, kas izveidots pagastā.

vieta ir jautri un krāsaini sienu zīmējumi. Telpā, kur sēžam, sienas ir spilgti dzeltenas, bet mēbeles — zaļas. Tās gatavotas pēc Evitas skicēm pie Līvānu amatniekiem.

Ēkas otrajam stāvam vēl nepieciešams remonts, taču pagaidām līdzekļu tam nepietiek. Augststāvā ir novusa un tenisa galda, tos izmanto vairāk puīši. Bērniem pieejamas bumbas, lecamauklas, galda spēles — šahs, dambrete, puzzles. Vasarā, stāsta Aigars, jaunieši vairāk uzturas ārā, tur nostiepts volejbola tīkls, var uzspēlēt bumbu. Arī pieaugušie vakaros labprāt grib pasportot, tādēļ laukumu izmanto ne tikai bērni. Drīzumā plānots doties pārgājienā ar teltīm, apgūstot tūristam nepieciešamas iemaņas (ugunskuru kuršanu, tēlu celšanu), kā arī izglītojoties, kopā

● Jersikas pagasta centrā tuvākās apkaimes bērniem tagad ir vieta, kur lietderīgi pavadīt brīvo laiku, spēlējot galda un sporta spēles. Foto: G.Kraukle

ar zīmēšanas skolotāju bērni mēģinās uzgleznot kādu no jaukajām Jersikas ainavām. Netāļajā diķīti organizēšot peldēšanas sacensības, tās plānotas bērnu un jauniešu sporta dienas ietvaros, iecerēs dalās Aigars.

Rudenī tiks uzsāktas pulciņu nodarbības, tos izvēlēsies, vadoties pēc bērnu vēlmēm. Pedagogu vadībā bērni gribētu izmēģināt roku zīmēšanā, rokdarbos, iemācīties, piemēram, sveču liešanu. Ir doma uzstādīt stelles, bet pagrabstāvā — puīšiem darbgaldus. Pašlaik centru aktīvi apmeklē kādi 20 pagasta bērni, tādēļ nodarbi grupās nebūšot lielas, katrā vidēji 6 bērni, spriež Aigars. Viņš neuzskata, ka bērnu un jauniešu

centrs varētu konkurēt ar skolu, kur arī notiek interešu nodarbības, jo centra aktivitātes bērniem būs pieejamas pēc stundām, vakaros (darba laiks no pulksten 13.00 līdz 19.00). Netikšot rīkotas diskotēkas, tas lai paliek kultūras nama ziņā, centrs orientēsies uz brīvā laika pavadīšanu interešu grupās.

«Namiņš» pašlaik tikai top, tādēļ vajadzību vēl ir daudz, taču Aigars nedomā apstāties līdzekļu meklējumos. Lai gan pagasta centram nav nedz tādu līdzekļu, nedz materiālās bāzes, kādas ir interešu centriem pilsētās, viņš ir noskaņots optimistiski. Šis ir pirmais bērnu un jauniešu centrs rajonā, kuru izveido pagasts par saviem (lai arī nelieliem) līdzekļiem, un

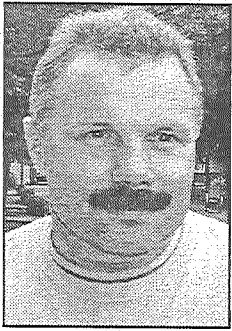
tas ir apsveicami. Aigaram jau padomā vairāki projekti, ar kuriem mēģinās piesaistīt finansējumu no dažādiem fondiem. Gribētos apzāģot apkārtni, ierīkot plašāku sporta laukumu, papildināt materiālo bāzi. Pašvaldības līdzekļi «aizies» pedagogu algām un uzturēšanas izdevumiem, tādēļ par izaugsmi ir jādomā pašiem, teic Aigars Pastars.

Septembrī centrā varētu tikt uzstādīts viens dators, taču ar laiku to skaits, domājams, pieaugs. Tas piesaistīs vēl vairāk bērnu, taču arī tagad par interesi sūdzēties nevar.

Telpā, kur pieejamas galda spēles, sastopu bariņu mazo jersikiešu. Viņi pastāsta, ka te nākot katru dienu, spēlējot bumbu, šahu, dambreti, galda tenisu, metot šautriņas, lecot ar lecamauklu un liekot puzzles. Pēdējo gan vajadzētu vairāk, jo, cik tad ilgi liksi vienus un tos pašus attēlus. Gribētos arī šūpoles. Tās pavisam drīz būšot gatavas, sola Aigars. Bērni «namiņā» dzīvoja visu dienu, tik vien aizskrienot uz mājām kā pašēst. Vecāki visumā esot apmierināti ar centra darbību, jo vienmēr zina, kur savus bērnu sameklēt. Arī ar disciplīnu pagaidām problēmu neesot bijis, saka Aigars, jo esot nerakstīts likums, ka paņemtu bumbu vai spēli pēc rotaļām atkal jāatliek vietā.

G.Kraukle

Vai jūsu dzīvesvieta valda sakoptība?

Alberts Pizelis, strādā zemessardzē:

— Preiļu ielas sētnieki kopj rūpīgi. Ļoti jūtama viņu darbošanās bija pēdējā mēnesī pirms Trīszaigžņu spēlēm. Bet kāpņu telpas mūsu daudzstāvu mājā ir šausmīgi stāvoklī. Mājai nav vecāka, nav, kas sastāda kāpņu slaucīšanas grafiku un kas sekotu, kā iedzīvotāji to ievēro. Es reizi nedēļā izslaucītu kāpnes, bet kāda tam jēga, ja pēc pāris minūtēm atkal viss būs piegruzots? Puķu dobes pie mūsu mājas vairāk kopj pensionāres, mana kaimiņiene to čakli dara.

Sandra Sparāne, strādā kafējnicā:

— Preiļos daudzas vietas pirms sporta spēlēm tika ļoti sakoptas. Bet ietve Raiņa bulvārī gar aptieku gan palikusi sliktā stāvoklī. Jaunaglonā, kur es dzīvoju, valda liela nesakoptība.

Ceļmalas no Aglonas uz Jaunaglonu apaugušas ar krūmiem tā, ka zari autobusam jūmtu skrāpē. Par savu apkārtni rūpējas vienīgi arodvidusskola. Es dzīvoju trīsstāvu mājā. Mūsu sekcijā dzīvo cītīgas sievietes, izejam un apkārtni kopīgi sakārtojam. Iekopām puķu dobes. Bet citiem iedzīvotājiem to negribas darīt. Bija lielas problēmas ar miskastēm. Paši savācām naudu, nopirkām konteineru un noslēdzām līgumu ar pagastu par izvešanu. Tomēr kopumā skats visai bēdīgs.

Dzintra Ozoliņa, zobārste:

— Sakopšanā ir daudz darīts, Preiļu pilsēta pirms sporta spēlēm stipri izmaiņusies. Un Riebiņi arī ir pietiekoši tīri un skaisti. Mūsu pagasts vienmēr piedalās sakoptības konkursos un iekļūst pirmajās vietās. Man visvairāk patīk Riebiņu centrs. Arī individuālo māju īpašnieki cenšas kopt savas teritorijas.

Ludmila

Kinaša, atrodas bērna kopšanas atvaļinājumā:

— Dzīvoju Rancāna ielā Preiļos. Sētniece pie mūsu mājām ļoti labi strādā. Man pašai Preiļos vislabāk patīk parks. Tas izskatās tik skaists, sakopts. Arī centrs ir tīrs un patīkams. Žēl, ka piemirsta ietve pie aptiekas. Pa to nevar pārvietoties ar bērnu ratiņiem.

Arvids Strods, strādā degvielas uzpildes stacijā:

— Pirms spēlēm pilsētas labā tika daudz kas izdarīts. Es pats dzīvoju Rēzeknes ielas mikro-rajonā. Man liekas, ka tas ir pietiekoši labi sakopts. Puķu dobes arī nav pārāk aizaugušas. Kāpņu telpās, vismaz tur, kur es dzīvoju, valda kārtība. Par pārējām nezinu. Pie mūsu mājas, kuras numurs ir 28, sētniece strādā centīgi.

Reizēm ciemojos Pelēču pagastā. Centrā, pie skolas un veikaliem ir laba kārtība.

L.Rancāne

Foto: M.Rukosujevs

SLUDINĀJUMI, REKLĀMAS, LĪDZJŪTĪBAS

Jēkabpils agrobiznesa koledžas neklātienēs nodajā var mācīties LLU Ekonomikas fakultātes GRĀMATVEDĪBAS specialitāti. Pieteikties līdz 25. jūlijam Jēkabpilī, Pasta ielā 1, tālr. 52-31952.

DEVĪTO KLAŠU ABSOLVENTI! Jēkabpils agrobiznesa koledžā tiek komplektēta papildu grupa specialitātē KOMERCĀRĀBĪBĀ. Aicinām pieteikties līdz 27. jūlijam Jēkabpilī, Pasta ielā 1, tālr. 52-31952. Vidusskolu absolventiem koledžas dienas nodajā iespējams apgūt GRĀMATVEDĪBAS specialitāti.

PIEDĪDI SAVU SKOLAI SAVU!
Preiļos, Raiņa bulv. 17, veikalā "Kancelejas preces"
► Burtnīcas, klades, rakstāmpiederumi, penāli, krāsas u. c. plašā sortimentā un par labām cenām!
► Vairāk nekā 40 veidu kvalitatīvas "Enrico Benetti" mugursomas. Katram mugursomas pircējam dāvana - rokaspulkstenis!
► No 16. 07. līdz 31. 08. katrs pirkums virs Ls 10 piedalās izlozē! Balvas: PHILIPS mūzikas centrs, divriteņu
Līdz 30. jūlijam akcija: Maini veco pret jauno! Jūs varat iegādāties jaunu, mūsdienīgu breiber šujmašīnu ar ietaupījumu, saņemot konkrētu naudas summu par veco šujmašīnu!
Tālr: 5381133, e-mail: salang@apollo.lv

"Autoskola Livāni" uzņem «B» kategorijas autovadītāju kursus Preiļos, Liepu ielā 2 (PU «Siltums» telpās). Nodarbību sākums 16. jūlijā plkst. 18.00. Tālr. 21072, 9511995.

Piedāvā darbu konditoram konkursa kārtībā. Tālr. 9863115, 9733306.

21. jūlijā plkst. 9.00 Rušonas pagasta Žagatu kapu uzkopšanas talka.

ZEMAS CENAS!
IU «Vilcāns V» Livānos, Alejas ielā 19 (Ubaglīci pie pilsētas stadiona) izgatavo melnā granīta pieminekļus, apmales.
Tālr. 6469426, 53 41555 pēc 20.

Pērk bērza papīrmalku. Tālr. 9-492897, 23286 vakaros.

Dziedniece Valentīna Kuļešova palīdzēs jums atbrīvoties no dažādām slimībām, kā arī palīdzēs atrisināt ģimenes, liekā svara un alkohola problēmas; veiks darbu ar fotogrāfiju; darbu ar mājlopiem; kodēs uz veiksmi; biznesa problēmas.
Pieņems 19. jūlijā Preiļos, Raiņa bulvārī 24 (3. stāvā) no plkst. 10.00 līdz 12.00. Izziņas pa tālr. 1-4121744, 9463493, Cēsis.

*Kad pienāk vasara ar zelta kroni rokās
Un apaļš piecdesmit pār plecu smaidīgs lūr,
Tev jāmāk ticēt vēl, ka ceļš pret kalnu lokās
Un bagātīgs būs tavu gadu pūrs.
Savu ilggadējo feldšerīti
Valentīnu Vaivodi jubilejā sveic
Vārķavas pagasta padome un iedzīvotāji!*

Tiek izsludināts konkurss uz pagasttiesas priekšsēdētāja un sociālā darbinieka vietām. Pieteikties Pelēču pagasta padomē līdz 2001. gada 20. jūlijam. Uzziņas pa tālruni 53-55682.

Pelēču pagasta padome izsludina konkursu uz Pelēču pamatskolas kosmētisko remontu. Pieteikties Pelēču pagasta padomē līdz 2001. gada 20. jūlijam. Uzziņas pa tālruni 53-55682.

● Firma pērk un pārdod sertifikātus.
● Sniedz juridiskus pakalpojumus.
● Pieņem pasūtījumus spiedogu, zīmogu un vizītkaršu izgatavošanai.
● Pieņem pasūtījumus dokumentu noformēšanai IU, ZS, SIA, paju, kooperatīvo sabiedrību reģistrēšanai, likvidēšanai, izmaiņām statūtos ar tālāku dokumentu reģistrēšanu Uzņēmumu reģistrā.
Adrese: Preiļos, Raiņa bulvārī 13 (poliklīnika), 3. stāvā, 302. kab. Tālr. 22770, 6559587.

Preiļu arodvidusskola turpina uzņemt personas 2001./2002. māc. g. ar pamatzglītību šādās izglītības programmās:
◆ Mazumtirdzniecības komercdarbinieks (4 gadi).
◆ Pavārs konditors (3 gadi).
◆ Šuvēja (2 gadi).
Skolas adrese: Sporta 1, Preiļos, LV-5301. Informācija pa tel. 53-22864, 53-22865.

VECBEBRU TEHNIKUMS 2001./2002. m. g. piedāvā šādas izglītības programmas:
1. Ēdināšanas serviss. *Specializācija — uzņēmējdarbība, kvalifikācija — ēdināšanas servisa speciālists.*
2. Ēdināšanas serviss. *Kvalifikācija — pavārs, viesmīlis.*
3. Datorsistēmas. *Kvalifikācija — datorsistēmu tehniķis.*
4. Komerzciniņas. *Specializācija — uzņēmējdarbība lauksaimniecībā, kvalifikācija — lauku uzņēmējs.*
5. Lauksaimniecība. *Specializācija — biškopība, kvalifikācija — biškopis.*
Audzēkņus uzņem ar pamatskolas izglītību, apmācības ilgums 4 gadi. Tehnikumam ir dienesta viesnīca, ēdnīca, kafējnicā. Audzēkņi saņem stipendiju Ls 4,50-27 un ceļa izdevumu kompensāciju 50% apmērā. **Informācija pa telefonu: 51-64144, 51-64139.**

Pārdod

traktoru HTZ-40. Tālr. 16286 vakaros;
1-istabas dzīvokli. Tālr. 24283 pēc 21;
zemi 561 m², ir Zemesgrāmatā, elektropievads Rušonas pag., Eikša ezera krastā, līdz peldvietai 50 m. Tālr. 53 22026;
auzas. Tālr. 30546 vakaros;
graudus: rudzi 5 sant./kg, auzas ar zirņiem 8 sant./kg. Tālr. 22726;
labu 4. laktācijas govī, Volgu M-24 izjauksanai. Tālr. 38719;
grūsnu govī. Tālr. 65146.

Pērk

māju jebkurā stāvoklī Preiļos. Tālr. 56779, 76243.

Meklē darbu

grāmatvede datoroperatore. Ir EKA sertifikāts. Esmu strādājusi tirdzniecībā. Apzinīga, precīza, ātri apgūtu jauno. Tālr. 53-59345.

SIA «Čistjokovs un partneri» pārdod zirga grābekli (jaunu) un plaujmašīnas konveijerveida grābekli, plaujmašīnas (t. sk. rotējošas), miglotājus, arkus, kultivatorus, minerālmēslu kļiedētājus. Ir transports. Tālr. Preiļos 23798, 9493106.

Vajadzīgi strādnieki kokzāģētavā
Preiļos: galdnieki, R-63, lentzāģu operatori un palīgi, elektrometinātājs, atslēdznieki autoremontam KAMAZ.
Iepērk zāģbaļķus un cirmsas. Tālr. 53-81120, 9-431645.

Aicinām darbā pavāru bārmēni ar darba stāžu. Zvanīt pa tālruni 53-22448.

Pārdod jaunas gumijas piepūšamās laivas (2 un 3 vietīgas), piepūšamos gumijas plostus PSN-6MK, 10MK. Iespējama piegāde. Tālr. 52-23442, 9720053.

Labi darbi, mīļi vārdi —
Tie paliks šai zemē.
Izsakām līdzjūtību Vladislavam Svalbam, MĀTI mūžībā pavadot. SIA SAU «Preiļi» kolektīvs

Tais tālajā pļavās,
Kur skaistākās atmiņas zied, —
Tur vienmēr jūs mani satiksiet.
Izsakām līdzjūtību Zinaīdai Rumpai, no MĀTES uz mūžu atvadoties. Preiļu slimnīcas kolektīvs

Kad MĀMUĻU viegli zemesmātē
sedz ar smilšu paladziņu,
dalām bēdas kopā ar Zinaīdu.
Folkloras kopa «Liči»

Ir grūti noticēt, ka nekad vairs dzīvē,
Tēt, neiznāks ar tevi parunāt.
Dalām bēdu smagumu ar Jāni Videju, no TĒVA uz mūžu atvadoties. A/s «Latvijas Gāze» Livānu gāzes iecirkņa kolektīvs

Ir sāpes, ko nevar dalīt uz pusēm,
Nav tādu vārdu, kas mierināt spētu.
Nostājas blakus tev draugi un klusē,
Kaut vai tā lai tev palīdzētu.
Izsakām visdziļāko līdzjūtību Ninai Ļapkalo, BRĀLI zaudējot. SIA «Preiļu santehniķis»